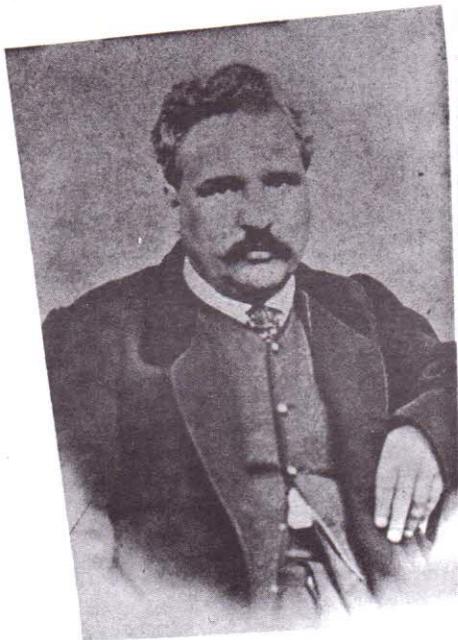




БОРБА®



П. Р. Славейковъ



Ст. Стамболовъ



Екзархъ Антимъ I

Творители
на
Търновската Конституция
Приета на 16 априль 1879

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

MAY 1993

ЖЕРТВИ на КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

Много често в пресата се пише за масови избивания без съд и присъда на невинни хора в цялата страна след 9 септември 1944 г., както и за невинни осъдени на смърт от тъй наречения "Народен съд". Прокуратурата, правителството, Народното събрание остават невъзмутими и бездейни. А близките на жертвите искат и имат право да узнаят ИСТИНАТА – защо са убити, кои са палачите, къде са лобните места и въобще погребвани ли са избитите хора.

Особено покъртителен е случаят в гр. Видин. Там на 17.IX. 1944 г. са убити жестоко с брадва няколко души. Между тях са Йеромонах Паладий, Д-р Илия Велков, съдебният кандидат Венелин Шутлов; труповете им са били изхвърлени във "Вълчи дол" край село Макреш, откъдето кучета са влачели части от телата им дни наред, и никой не е гръзнал да ги прибере и погребе. "Вината" на тези хора е била, че са били активни легионери. Мълвата донесе, че на Йеромонах Паладий, който е бил председател на местния легион, преди да бъде убит, са му извадили очите, а д-р Велков със сълзи се е молил на палачите да не посягат на жена му. Избивали са ги един по един. Чакайки реда си, нещастните са гледали издевателството над другарите им. Такива жестоки избивания е имало и на други места.

В Михайловград няколко дни след 9 септември 1944 г. милицията изискала от Лом видния адвокат общественик Илия Стефанов. След удари с желязо в главата

е бил хвърлен в един бунар в покрайнините на града и след това върху полумъртвия човек са хвърлили воденичен камък.

В Баня на 10 септември 1944 г. група интелектуалци, между които Александър Дякович, журналист от вестник "Зора", са били подло примамени чрез радиото да се явят, че са мобилизирани. Добросъвестните хора се отзовали веднага и... изчезнали безследно...

Вестниците постоянно пишат за открити масови гробове: Козаревец, Добринище, Даганската гора, Казанлък, Стара Загора, Бутан...

ПИТАМЕ: До кога прокуратурата ще бездействува при тези безспорни доказателства за извършени злодеяния? За престъпленията срещу човечността давност не тече, а при това в годините на комунистическия тоталитаризъм не е било възможно да се води съдебно преследване срещу червените злодеи.

НАСТОЯВАМЕ: като начало да бъде отменен позорният за страната ни антиморален и антиправен Наредба-закон за Народния съд, по който бяха осъдени на смърт и екзекутирани повече от 2000 достойни хора, а спрямо други – вече избити – присъдите на "Народния съд" целяха само да потулят злодействата на убийците и да бъдат обсебени имуществата на жертвите и техните потомци.

ВРЕМЕТО НЕ ЧАКА, ГОСПОДА УПРАВНИЦИ. ИЗПЪЛНЕТЕ ДЪЛГА СИ!

ТОМА МИСЛИЕВ

В-къ "Истина", февр. 1993

Никога не ще забравимъ!

Никога не ще простимъ!

БОРБА



БОРБА

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P.O.Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ - Основателъ
† Д-ръ Георги Паприковъ - Редакторъ

Редактира Комитетъ

Година 42, брой 2

Книжка сто и тринадесета

Май 1993

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО НА ТЪРНОВСКАТА КОНСТИТУЦИЯ

Единствена алтернатива за осигуряване доброто бъдеще на Българския народъ и на България

Д-ръ Иванъ Дочевъ Почетенъ председателъ на Б.Н.Ф.

Преди сто години, когато въ Търново се събра първото Велико Народно Събрание на свободна България, за да изработи Конституцията на страната, дълбоко въ сърдцето на всеки единъ народенъ избраникъ бѣ затаено желанието и решението му да направи всичко възможно щото Конституцията на Свободна България да гарантира за всички български граждани: Свобода и човѣшки права; Частна собственостъ и частна инициатива; Свобода на вѣроизповѣданията; Свобода на политическите убеждения; Свобода на словото и печата и чрезъ всички останали постановления на Конституцията да се осигури: равенство предъ законитѣ, справедливо и безпристрастно правосъдие, образование и възпитание на младежта, социални грижи и защита на всички, справедливо възнаграждение на трудящитѣ се, аполитична армия-стражъ на нацията, подкрепа на земеделieto и предприятията, демократично управление и избиране на управнитѣ чрезъ свободно всеобщо гласоподаване, и пр. и пр. Чрезъ това, което направиха и приеха депутатитѣ отъ Великото Народно Събрание въ Търново, биде широко отворена "вратата" за изграждане на една България, която да осигури щастие и благоденствие на цѣлия нашъ народъ.

Конституцията, приета отъ Великото Народно Събрание, тъй като то заседаваше въ Търново, бѣ наречена и се знае като Търновската Конституция.

Международно тази Конституция бѣ призната за една отъ най-демократичнитѣ въ сравнение съ тѣзи на Европейскитѣ държави. Единствено въ нея стои постановлението, че "Всеки робъ става свободенъ, щомъ стѣпи на българска територия."

Последвалото законодателство, на базата на Търновската Конституция, даде пълната възможностъ на нашия народъ да развихри силитѣ си и да прояви способноститѣ си и България, отъ една изостанала поробена страна, за по-малко отъ шестдесетъ години, се издигна и стана първа страна на Балканския полуостровъ, съ едно цвѣтуеще земедѣлие, съ единъ напредкъ въ всички отрасли на живота, съ единъ щастливъ и благоденствуващъ народъ. НО...

На 5 Септемврий 1944 г. Съветска Русия, съ която България подържаше редовни дипломатически отношения презъ цѣлото време на Втората свѣтвна война и до този день, обяви, безъ всѣкакъв претекстъ война на България.

Червената армия навлѣзе въ България и окупира страната. По нареждане на Мос-

ква, против волята на народа, бѣ назначено едно комунистическо Правителство, което нѣмайки подкрепа отъ никоя срѣда на народа, за да се задържи на властъ, проведе кървавъ тероръ, жертва на който станаха десетки хиляди граждани отъ всички слоеве на обществото. Бѣ създаденъ отъ Правителството "народен" създъ задачата на който бѣше да изстреби всички противници на комунизма. Интелигенцията бѣ изклана, затворитѣ бѣха напълнени съ граждани отъ всички слоеве на обществото, десетки и десетки конц-лагери бѣха създадени презъ които минаха стотици хиляди граждани – мнозина никога не се върнаха въ домоветѣ си. Правителството създаде "Държавна сигурност", която по своитѣ методи на тероръ надмина инквизицията на срѣднитѣ вѣкове. Армията бѣ поставена подъ командата на политически комисари-комунисти. Народа бѣ ограбенъ, частна собственостъ и частна инициатива бѣха ликвидирани. "Бичътъ" на милицията, новата полиция, бѣше провъзгласенъ за "закона на страната". За да се предпазятъ отъ народния гнѣвъ и при нужда за подсилване на милицията, комунистите се въоръжиха и създадоха СПЕЦИАЛНИ партийни отряди за подтискане на съпротивата и всѣкакви спонтанни вълнения.

Търновската Конституция бѣше незаконно потъпкана и отмѣнена. Създаде се Димитровска Конституция, която озаконяваше беззаконията на комунистите-чрезъ тероръ, благословенъ отъ тѣхната конституция, се започна насилствено налагане на Марксъ – Лениновата система на управление и икономика. Следъ близо половинъ вѣкъ комунистическо управление резултата отъ Марксъ – Лениновата система е на лице: пълно разорение на страната, пълна икономическа катастрофа, пълно проваляне на тази система. Положението въ България, положението на народа ни, не може да се опише – то е толкова лошо, че не могатъ да се намѣрятъ думи, които да го характеризиратъ.

Надеждитѣ, че съ изборитѣ въ 1990 г. ще се тури началото и по-късно съ изборитѣ въ 1991 г. ще се намѣри разрешението за подобрене на положението, не се оправдаха. Стана обратното, много очевидно се забелѣзва опитъ за завой на лѣво, за запазване на ръководни мѣста въ държавното управление на довчерашнитѣ номенклатурчи-

ци, за превземане болшинството въ Народното Събрание и осуетяването на проектитѣ за реформи и демократизиране. Това ясно се вижда на всѣкѣмъ където може да се отпрати погледъ, като се почне отъ най-долното стъпало и се стигне до канцеларията на Президента.

Стреснатъ и уплашенъ българскиятъ народъ днесъ дири отговоръ на въпроса: накѣде и какъ може да се постигне подобрене и истинско демократизиране ?

Ние знаемъ, че ще се срещне голяма опозиция и ще се направи всичко възможно да се осуети една истинска промѣна, която ние поддържаме и предлагаме, затуй защото нашето предложение застрашава положението, службитѣ, натрупанитѣ незаконно богатства, отговорнитѣ за престъпленията презъ време на комунистическия режимъ. Ние знаемъ това и съ всичката смѣлостъ, и поемането на цѣлата отговорностъ, заявяваме, че днесъ единствената алтернатива да се подобри положението и наистина да се демократизира страната е: обявяване за НЕЗАКОНЕНЪ АКТА отъ 9 Септемврий 1944 год. и като последствие обявяване за НЕЗАКОННИ и ОТМѢНЯВАНЕТО на всички приети следъ 9 Септемврий 1944 година наредби, закони, референдуми и конституции, включително и приетата презъ 1991 г. и ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО на ТЪРНОВСКАТА КОНСТИТУЦИЯ !

Като говоримъ за възстановяването на Търновската Конституция ние трѣбва да кажемъ, което и по-рано се оповести: презъ изминалитѣ петдесетъ години сж станали промѣни въ живота и може би е необходимо да станатъ промѣни и допълнения и въ нея.

Всичко това трѣбва да стане съгласно закона, така както се предвижда за такива случаи. Споредъ насъ възстановяването на Търновската Конституция не значи автоматически възстановяване на миналото. Ние смѣтаме, че това ще бѣде началото отъ което ще се изходи. Съгласно Конституцията ще се произведатъ избори за Велико Народно Събрание. Всѣки свободно ще каже думата си и избере свои представители. Тѣзи представители и Великото Народно Събрание ще разгледа Конституцията, ще направи, ако трѣбва промѣни и допълнения, по начинъ по който предвижда самата тя и ще реши и въпроса за бъдещата форма на управлението на България.

Нѣма друга легална алтернатива освенъ възстановяването на Търновската Конституция
Колкото по-скоро, толкова по-добре !

ОБРЪЩЕНИЕ

Отъ Централния Управителенъ Съветъ на
Българския Националенъ Фронтъ /Инк./ САЩ

къмъ всички българи

живеещи въ предѣлитъ на Отечеството ни
и българската Национална Патриотична

Емиграция

Братя Българи,

Централниятъ Управителенъ Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ /Инк./ САЩ съ тревога следи събитията развиващи се въ България презъ последнитъ месеци.

Започналитъ демократични преобразувания следъ 10 Ноемврий 1989 г.-и особено следъ 13.Октомврий 1991 год. - за смѣна на комунистическо-тоталитарната съ демократична, съ Б Л О К И Р А Н И.

Въ ходъ съ тенденции за парализиране на приетитъ отъ Народното Събрание закони по време на демократично избраното правителство на СДС. Чрезъ измѣненията имъ се цели преструктуриране, а не смѣна на системата на комунистическото господство, което е желанието на цѣлия български народъ.

Приватизацията бърза да изпревари още незавършилата реституция, както въ селското стопанство, така и въ промишлеността. Скрытата приватизация се осъществява чрезъ инфилтрирани въ финансовитъ срѣди бивши номенклатурни кадри, разполагащи съ огромни материални ресурси, ограбени отъ народа. Прехвърлятъ се "нечисти" капитали, които връщайки се обратно въ България, заематъ ключови позиции въ икономиката. На практика се провеждатъ процеси за допълване на комунистическото политическо господство съ икономическо. За това съдействува въ най-голяма степенъ прегрупирането на политическитъ сили въ парламента и образуването на манипулирано отъ БКП/БСП мнозинство, което измѣня посоката на демократичнитъ преобразувания отъ смѣна на системата въ "перестройка". Съ така създаденото парламентарно /комунистическо/ мнозинство, бѣше сваленъ председателтъ-антикомунистъ на Народното Събрание г-нь Стефанъ Савовъ и правителството на СДС начело съ демократа - антикомунистъ г-нь Филипъ Димитровъ.

БРАТЯ БЪЛГАРИ

Всичко това е сериозно предупреждение, че КРЕХКАТА НИ ВСЕ ОЩЕ ДЕМОКРАЦИЯ Е ВЪ ОПАСНОСТЪ !

Ще допуснемъ ли да станемъ отново роби на довчерашнитъ си комунистически господари, които следъ установяване на тоталенъ икономически контролъ, ще стоятъ само на една крачка отъ политическата властъ ?

Ще допуснемъ ли въ прекрасната ни Родина, надарена съ безбройни възможности за щастливъ животъ, тѣзи "бившества" отново да ни върнатъ въ преградитъ на комунистическия колективизъмъ ?

Ще допуснемъ ли усилията имъ да насаждатъ nihilизъмъ къмъ СВЕЩЕНАТА И НЕПРИКОСНОВЕНА частна собственостъ, въздигната въ основно право отъ Търновската Конституция, да се реализиратъ ?

Ще допуснемъ ли отново охолството да съпъкствува живота на шепа комунистически велможи, а народа ни да събира трохитъ отъ пицнитъ имъ трапези ?

Ще допуснемъ ли кърлежитъ спекуланти и бездѣлници да изсмукватъ плодоветъ на непосилния народенъ трудъ ?

Ще допуснемъ ли, ако не за шестнадесета съветска заддунавска република, за каквато ни предлагаше диктатора Живковъ, Родината ни отново да бѣде на блюдо поднасяна за осъществяване на чужди интереси?

ОТГОВОРА МОЖЕ ДА БЪДЕ ТВЪРДЪ И САМО ЕДИНЪ !

НЕ !

Защото на това кѣтче земя наречено България, живѣе жилавъ и свободолобивъ народъ ОБРЕКЪЛЪ СЕ НА СВОБОДАТА.

Ако допуснемъ комунистическитъ стреми да се превърнатъ въ действителность, не само ДЕМОКРАЦИЯТА но и Родината ни е въ опасность !

БРАТЯ БЪЛГАРИ,

Нека да имаме сили и воля да отстраним онова дребно, което ни раздъля и единни да посрещнем комунистическия предизвикателства !

Да приглушимъ личнитъ си амбиции и партийни пристрастия !

Да установимъ непрекъснати контакти и съвещания на паритетни начала съ всички, които сж твърди въ стремежа си да преградятъ пътя на надигашия се неокомунизъмъ, въ каквато и форма да се проявява той !

Да създадемъ предпоставки за общъ фронтъ за спасяването на България !

Да издигнемъ едно знаме, което да се развѣва предъ нашата обща борба срещу заващата се диктатура - знамето на ТЪРНОВСКАТА КОНСТИТУЦИЯ !

Противоконституционния актъ на 9. 9. 1944 год. отвори пътя на диктатурата въ България. Плодоветъ на комунистическия тоталитаризъмъ събрахме 45 години.

На неговитъ стремежи да се добере отново до властта сме свидетели и днесъ.

Да се прегради пътя на тѣзи домогвания възможността е само една:

ОБЯВЯВАНЕ ПРОТИВОКОНСТИТУЦИОННОСТЪТА НА КЪРВАВИЯ ДЕВЕТОСЕТТЕМВРИЙСКИ ПРЕВРАТЪ ОТЪ 1944 Г., И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ТЪРНОВСКАТА КОНСТИТУЦИЯ КАТО ОСНОВА ЗА ЕДНО ДЕМОКРАТИЧНО РАЗВИТИЕ.

Въ името на това всички ОБИЧАЩИ ОТЕЧЕСТВОТО СИ, СВОБОДАТА И ДЕМОКРАЦИЯТА ПАТРИОТИ ДА СИ СТИСНЕМЪ РЪЦЕТЕЪ ВЪ ОБЩЪ ФРОНТЕЪ СРЕЩУ РЕСТАВРАЦИЯТА.

Управителния съветъ на Б.Н.Ф. призовава всички българи безъ огледъ на партийна принадлежностъ на борба срещу неокомунизма, - за приемане решение или декларация отъ 36-то Народно Събрание, съ което да се обяви противоконституционността на акта на девети септември 1944 г. и последвалитъ го актове отъ висшитъ органи на властъ и управление.

Нека това бжде и общото, което да ни сплоти въ задаващитъ се парламентарни избори за обикновено или Велико народно събрание !

На борба за конституционенъ правовъ редъ, братя българи, на основата на ДЕМОКРАТИЧНАТА ТЪРНОВСКА КОНСТИТУЦИЯ !

Въ единението е силата !

Богъ е съ насъ !

Ние ще победимъ !

Ц.У.С. на Б.Н.Ф., Инк. - Чикаго, С.А.Щ.

О с в е д о м и т е л н о о к р љ ж н о

До г.г. Членоветъ на Ц.У.С. и председателитъ на клоноветъ на Б.Н.Ф., Инк.

Драги съидейници,

Съ настоящето желаем да ви информираме за нашата дейностъ въ последнитъ нѣколко месеца. (Извадки отъ окрѣжното)

Следъ станалитъ политически промѣни въ България, при които властта премина въ ръцетъ на една нова Отечествоно - фронтовска формация, Президиумътъ на БНФ изпрати изложение до президента Клинтонъ и министѣра на Външитъ работи г-нъ Христофоръ, изразяващи нашето становище спрямо новото Правителство на България.

Правителството на Желевъ-Беровъ-Доганъ, въ което влизатъ много бивши комунисти и представители на комуно - мафията, веднага започна чистка. Нео - комунистическата реставрация продължава въ всички области на държавната структура.

Едновременно съ това, комуниститъ сж започнали офанзива срещу здравитъ антикомунистически сръди, както въ България така и въ емиграция, за да предизвикатъ разколъ и смуть.

По получени сведения отъ България възможността за скоршни избори не е голяма. Наложително е ние и нашитъ приятели въ България да използваме времето до следващитъ избори за изграждане на здрава структура на Българския Демократиченъ Форумъ. Умоляватъ се всички членове и съидейници когато отиватъ въ България, да съобщаватъ това предварително до адреса на "Борба", за да можемъ да ги свържемъ съ представители на Демократическия Форумъ, и взематъ, макаръ и късо, участие въ проявитъ на Форума. Това ще допринесе много за засилване връзкитъ между дветъ братски организации, и ще повдигне духа на нашитъ приятели въ България.

Апелираме къмъ всички да не се поддаватъ на комунистическия провокации и да се готвимъ и изпълнимъ нашия дългъ достойно, както направихме това презъ изборитъ въ 1991 г. въ България. Ние разчитаме на всички васъ да бждетъ готови за една масова акция при следващитъ избори.

За България !

Президиумъ на Българския Националенъ Фронтъ, Инк.

Дипл. инж. Александъръ Дърводѣлски

Дипл. инж. Георги Лазаровъ

Петъръ Кировъ, Маринъ Мариновъ

Д-ръ Ангелъ Тодоровъ

Стуги на бившето "Работническо дело"
СНИМКА МИХАЕЛА ТРАНЧЕВА МИТКО БОЖКОВ
РУМЕЦ ВОДЕНИЧАРОВ

Паметникът на Съветската армия

Следъ близо половинъ въкъ съветско господство въ Родината ни, българскиятъ народъ иска да забрави мрачното минало, лагеритъ на смъртта и "братската помощъ" като заличи следитъ на паметницитъ, издигнати въ честъ на терористи, на пратени агенти, на съветската армия, на "Альша"* и невзрачния курникъ на бостанджийското плашило — Димитровъ.

Столичани с нетърпение чакатъ да се срине мавзолея на мумията и паметника на червеноармейцитъ, нахълтали въ България да я оглячкосатъ.

Само "Разбойническо дело", преименовано на "Дума" (празна дума) се опитва на 29 мартъ 1939 г. да защити съветскитъ окупатори и пише: "Премахването на паметника е грозно, недостойно, подло... последица отъ прерастването на антисъветизма и русофобията." И продължава: "Съветската армия навлѣзе у насъ НЕ като ОКУПАТОРЪ. Никъде въ Европа не е наречена "Окупаторъ" и се посръщна съ сълзи, цвѣтя и прегръдки"

Каква нечувана наглостъ! Само бивше-то "Разбойническо дело" може да изсипе по страницитъ си толкова тлъста помия...

Ние, българската емиграция, боряща се половинъ въкъ за свободата на нашия изстрадалъ народъ, следиме макаръ задъ океана най-старателно авторитъ, фотографитъ и клакѳоритъ на безсрамната съветска пропаганда и скоро ще търсимъ тѣхната отговорностъ.

* По стечение на обстоятелствата, еднокалъпенъ паметникъ на "Альша" се мѣдри въ Виена. Австрийцитъ съ подигравка го наричатъ: "Паметникъ на незнайния събирачъ на часовници". Много години това невзрачно плашило се охраняваше денонощно отъ униформени полицаи, следъ опитъ за взривяване.

Промити мозъци или непоправими престъпници

Паметникътъ на Съветската армия е построен, за да увековечи подвига на тези, които освободиха Европа от фашизма, а не за показване на васалното положение на България. Имало ли е фашизъм в България или не? Да. Имало е. Румен Воденичаров е един профашистки акт, какъвто ще представлява евентуалното събаряне на тази светиня на антифашистката борба, каза проф. Горанов, оглавил Гражданския комитет за защита на Паметника на Съветската армия. Според акад. Николай Тодоров това необмислено действие на столичните общинари ще опозори България пред Европа, в която не се ръкопляска на рушители на националната памет.

Кой е Беровъ ?

.... най-развитите страни в света. Произведеният национален доход ще се увеличи около два пъти и ще създаде условия за по-нататъшно значително подобряване на материалното и културното благосъстояние на трудещите се. Нашата страна ще върви по пътя на по-нататъшно разширяване на социалистическия демократизъм във всички области... С всичко това нашият народ ще даде своя реален принос за решаването в световен мащаб на въпроса за превъзходството на социализма като обществен строй."

* Из капиталния труд на ЛЮБЕН БЕРОВ „Икономическото развитие на България през вековете“, София, Профиздат, 1974, 342 с. (Заключение, с. 337-340)

Плебисцитъ за Западнитъ Покрайнини

Наложително е днесъ, когато се разглежда политическото положение на територията на бивша Югославия да се повдигне въпроса и за съдбата на българитъ отъ западнитъ покрайнини, откъснати отъ Отечеството по силата на Ньойския диктатъ презъ 1919 година.

Клонътъ на Българския Националенъ Фронтъ за бивша Югославия, заедно съ патристичнитъ сили отъ българска народностъ, ръководени отъ принципа за мирно разрешаване на спорнитъ международни въпроси и за добросъседски отношения между двата народа, днесъ издига справедливия лозунгъ за самоопредѣление на населението отъ Западнитъ Покрайнини чрезъ Плебисцитъ, съгласно повелята на Обединенитъ народи.

Б.Н.Ф. — клонъ за бивша Югославия

Подъ кървавитъ пръсти на Д.С.

ДРАГОМИРЪ ЗАГОРСКИ

Фьодоръ Расколниковъ - 1892/1939 е бил най-довъреното лице на Сталинъ. Неговъ пръв помощникъ и деенъ участникъ въ Октомврийската революция. Пръв секретаръ на редакцията на в. "Правда", председателъ на Кронщатския съветъ и комисаръ на морските работи. Дипломатъ въ Афганистанъ, Естония, Дания и първиятъ пълномощенъ министъръ на СССР въ България /1934-1938/.

Никой другъ не е познавалъ така добре дълата на Сталинъ, както той и при единъ разрывъ между двамата, Расколниковъ пише през мартъ 1937 отворено писмо срещу него като започва съ цитатъ отъ Грибоедовъ.

"За тебе азъ истина такава ще разкажа, че и лъжата да побледнѣе предъ нея."

Въ обвинението си, Расколниковъ продължава: "Вие култивирахте политика безъ етика, власт безъ честностъ, социализъмъ безъ любовъ къмъ човѣка. Вашиятъ социализъмъ, при тържеството на който, неговитъ строители намѣриха мѣсто само задъ затворническитъ решетки... Изборитъ превърнахте въ жалкъ фарсъ на гласоподаване само на една единствена кандидатура. Съ помощта на мръсни фалшификации вие инсценирахте съдебни процеси, които съ своитъ глупави обвинения надминаха сръдновѣковнитъ процеси на вещицитъ, за които знаехте отъ семинарскитъ си учебници. Вие разстреляхте и старитъ и младитъ кадри на революцията..."

"Ако не мълчишь, ще тѣ убиятъ, но да мълчишь за да живѣешъ !?... такова съществуване дори и животнитъ не понасятъ..."

Расколниковъ "почина" въ 1939 година.

Това пише единъ дипломатъ, който е добре запознатъ съ политиката на своето Отечество.

... Но както казва старата поговорка: - "Не плачи на чужди гробища..." Я да надникнемъ въ българскитъ:

Изпратенитъ отъ Москва емисари, дойдоха съ опита на господаритъ си. Да превърнатъ свободния български народъ въ роби, подложени на бѣсна експлоатация, непозната дори презъ робовладѣлческия строй отъ четвъртото столѣтие преди нашата ера - или както пише Расколниковъ:

Политика безъ етика. Власт безъ честностъ. Социализъмъ безъ любовъ къмъ хората. Насилия. Поголовни убийства. "Народенъ съдъ". Избори съ единъ кандидатъ. Масови инсценирани процеси. Хипноза. Лъжи и заблуди. Доноси и накрая скалъпени лозунги: "Който не е съ насъ е противъ насъ"

България бѣ обезличена предъ свѣта ! Земята се загради съ телени мрежи, минирани граници и превърната въ единъ огроменъ концентрационенъ лагеръ, раздѣленъ на 60 подлагери - отъ тежка каторжна работа до физическо изтрѣбление. Всичко планирано и добре организирано отъ обучени съветски агенти подъ закрилата на "Държавна сигурност".

Избититъ роби отнесоха тайната въ гроба и не оставиха следи отъ насиетието.

Живитъ роби влѣзоха въ досиетата на "Шесто отделение", където записваха тѣхното отношение къмъ властта.

Отрицателно настроенитъ чакаха редъ за каторгата или физическо премахване.

Положителнитъ се категоризираха като добри и способни. По активнитъ отъ тѣх ги превръщаха въ професионални убийци на непознати хора, изпълнявайки партийни и правителствени задачи. КАКЪ СТАВА ТОВА -

Да надникнемъ въ споменитъ на генералъ Антонъ Мусаковъ - бившъ началникъ на ШЕСТО управление въ Държавна сигурност !

Този школуванъ съветски агентъ прави опитъ да се измъкне отъ углавна отговорностъ съ найвното оправдание, че "нѣмало сериозна държава въ свѣта" безъ служба за вътрешна сигурностъ: "Въ Съединенитъ Щати работи мощна и ефективна организация, Федерално бюро за разследване - (ФБР). Централно разузнавателно управление - (ЦРУ), (АНС) и (ИГТ). Следватъ Великобритания съ службата за вътрешна сигурностъ - (MI-5), (ВВС), (САС) и пр., като не изпуска тайнитъ служби въ Германия, Франция и Италия, но никъде не споменава, че въ тѣзи страни съществува законностъ и повече отъ службитъ имъ сѣ насочени противъ проникването на комунистически агентури. Също не споменава, че тамъ не си служатъ съ насилия, убийства и превъзпитаване въ концентрационни лагери.

По-нататък, щедро пенсионираният генерал оплаква дейността си с допуснати гръшки: "спрямо тези хора се извършваха репресивни действия, а част от тях бяха и незаконни" - (стр. 31 "Шесто" Библиотека "документ" № 1. София, 1991).

В връзка с събитията в Унгария и Чехословакия, предприетите дълготрайни разследвания оставили ЧЕРНО ПЕТНО "Не само в далечното ни минало" и оправдава безсилието си предъ съпротивата на поробените народи с "Невъзможността да се вкара в рамки нщо, което не подлежи на рамкиране..."

Такова писание служи на генерала за омаловажаване или оправдание, че ДС останала безсилна предъ "превъзпитаването" на народа. И ние щъжме да повърваме, ако не съществуваха 60 концентрационни лагери за систематическо унищожаване на смъли български борци противъ режима, каквито, той - генерал Антонъ Мусаковъ нарича: "Т Е Р О Р И С Т И".

"Терористичният" актъ на Ж.П. гара Пловдивъ, билъ извършенъ отъ българинъ, който ЛЕЖАЛЪ ВЪ ЗАТВОРА ПО ПОЛИТИЧЕСКИ ПРИЧИНИ, пише авторътъ въ "документъ № 1".

А Б С О Л Ю Т Н О доказателство, че актътъ е насоченъ срещу една наложена отъ окупатора, престъпна, назакона и противонародна власт и въ НИКОЙ случай не може да бъде ТЕРОРИСТИЧЕНЪ. Нима Ботевъ бие терористъ, когато влзе с пушка въ поробената Родина или Левски, който с оръжие притискаше душманитъ ?...

Нима другаря генералъ не знае, че терориститъ въ цълъ свѣтъ поставятъ разни условия: - Да пуснатъ отъ затворитъ тѣхни сподвижници, да отмънятъ смъртни наказания или откупи отъ крупни суми за следващи терористични действия !

Нима другаря генералъ не вижда, че този българинъ ЛЕЖАЛЪ ВЪ ЗАТВОРА ПО ПОЛИТИЧЕСКИ ПРИЧИНИ, не иска нищо друго, освенъ да привлече общественото мнение на свѣта за Т Е Р О Р И С Т И Ч Н О Т О У П Р А В Л Е Н И Е В Ъ Б Ъ Л Г А Р И Я.

Само единъ генералъ с милиционерски манталитетъ може да опредѣли за терористи надигашто се население срещу режима, когато то нма друга възможност да изкаже своето недоволство.

Терористи въ истинския смисъл на думата сж изпратенитъ отъ Сталинъ, Цвѣтко Радойновъ, Сжби Димитровъ, Лагадиновъ, Никовъ, Илиевъ, Дамяновъ, Милевъ, Черневъ Грудевъ, Ганчевъ, Мартиновъ, Кировъ, Па-

лаузовъ, Чулевъ, Кискиновъ и други десетки въоръжени до зъби с картечници, шмайзери и бомби, влзли нелегално презъ 1941 година въ България да тероризиратъ мирното българско население и въдворяватъ насила комунистическо господство.

А презъ 1984-1985 въ Родината се образуватъ бойни ядра и групи отъ вътрешни борци срещу терористичното управление. Явява се опасност отъ спонтаненъ гнѣвъ, който да поеме цълата система. "Шестото" управление става безсилно, особено следъ взривнитъ актове на ЖП гара Пловдивъ, аерогара Варна, вагонъ на влакъ № 326 по линията Бургасъ-София, кафе-сладкарницата на хотелъ "Сливенъ" и генералъ Мусаковъ търси съдействие отъ всички останали подѣления на Вътрешното министерство. Цабовете, комисии, работни групи, главно следствено и представители отъ различни оперативни подѣления.

Пристигатъ на помощъ съветски специалисти да подсигурятъ изплашенитъ главоръзи на Държавна сигурностъ. Главенъ ръководителъ става Леонидъ Куцамунски. Формиратъ се нови звена - затворитъ съответно се размножаватъ.

Оперативно-издирвателната работа се води на територията на страната и задъ граница срещу вражеската емиграция. Държавна сигурностъ бснше и увеличава концентрационнитъ лагери. ... Но нма земна сила, която може да спре единъ народъ който се бори за свободата си !

Бунтовниците побеждаватъ. Подплашенни партийни величия правятъ превратъ на 10 ноемврий 1989. Настъпва паника между довчерашитъ главоръзи и почватъ да прехвърлятъ вината си единъ на другъ. "Оперативнитъ работници" седяли на хлъзгави столове, споредъ изявленията на генералъ Мусаковъ. Злобата била неопикуема срещу тѣхъ. Появили се необуздани страсти, призови за отмъщение. Злобата родила още по-лота злоба. Репресията създава нагонъ за саморазправа, най-вече отъ ония мъже и жени с ПОСРЕБРЕНИ КОСИ, които следъ Девети септемврий 1944 били хвърлени по затвори и които по силата на разни ПИСАНИ и НЕПИСАНИ закони загубили собствеността за тѣхнитъ синове, дъщери и внуци. (стр. 63 "Шесто". Библиотека "документъ" № 1.)

Така била отворена бутилката с злия духъ ! Иматъ ли право останалитъ живи души с посребрени коси да търсятъ откраднатото отъ престъпниците следъ 9 септемврий 1944 година ?

ДА.

Никога не ще забравимъ, никога не ще простимъ – това е отговорътъ на емиграцията съ посребренитъ коси.

Едва къмъ края на изповѣдитъ си генералътъ се разтревожилъ за българското население и пита нашитъ южни, западни и северни съседи, къде отидоха, какъ изчезнаха отъ тѣхнитъ страни стотици хиляди българи, които живѣха на тѣхна територия? А не си задава въпроса кой прогони и къде изчезнаха стотици хиляди българи отъ самата България. Той не може да приеме, че дружескитъ флиртове съ Турция ще гарантиратъ сигурността и независимостта на страната ни. А нищо не споменава за дружескитъ флиртове съ руснацитъ, при които загубихме независимостъ, сигурностъ, свобода и за да спасимъ живота си преминавахме нелегално границитъ на чужди страни.

Кой бѣга отъ хубавото, другарю генералъ Мусаковъ? Има ли случай презъ вашето властване да е побѣгналъ нѣкой отъ Зап. Германия или Англия въ заробена България?

Защо прогонихте стотици българи отъ Родината? Защо нашитъ деца се родиха на чужда земя и тамъ оставиха поколенията си? Защо масово избивахте населението по лагери и затвори и пуснахте руски заселници да ви охраняватъ? Защо изпратихте всички смѣли Ботевци въ Ловечъ за храна на прасетата и не оставихте нито единъ да потърси смѣтка за стотицитъ милиони долари откраднати отъ Лукановци, Аспаруховци, Дойновци, Атанасовци, Белчевци и разни тренирани съветски хайдуци?

Лагеритъ въ Освиенцимъ, Дахау и още други нѣколко, съществуваша 4 години презъ време на НАЙ-КРЪВОПРОЛИТНАТА ВОЙНА. Вече половинъ вѣкъ, пострадалитъ дирятъ виновнитъ за чудовищнитъ престѣпления отъ тѣзи гробници

Лагеритъ въ България, повече отъ 60 на брой съществуваша близо половинъ вѣкъ презъ МИРНО ВРЕМЕ въ ерата на космоса, пѣтя къмъ луната, най-великитъ открития за човѣчеството и съсичане на живи хора за изхранване на свинетъ въ ЦИВИЛИЗОВАНА БЪЛГАРИЯ.

Пострадали нѣма. Виновни нѣма. Създателитъ и изпълнителитъ на тѣзи чудовищни престѣпления заминаха по вилитъ си съ тлъсти пенсии да си садятъ градинки или задъ граница да пилѣятъ откраднатитъ милиони долари...

ПОВЕДЯТА НА ВРЕМЕТО

Гошо Спасовъ, България

Докато преди три години можеше да има съмнение за масовостта на привърженитъ на идеята за Парламентарна Конституционна Монархия въ България, днесъ такова съмнение не съществува. По точно, то съществува, но въ мислитъ и въ публичнитъ изяви на конюнктурни политики и потвърждава, че монархическата идея е завладѣла огромни маси отъ българския народъ, че монархизма е реаленъ фактъ, набралъ скоростъ и излъзалъ пълноценно на политическата сцена. Стотици хиляди граждани ся се наредили и продължаватъ да се нареждатъ задъ нея съзнавайки обективно, че тази идея алтернатива нѣма.

Защо монархизма завладя стихийно съзнанието на българския народъ?

На това мѣсто дебело трѣбва да се подчертае, че идеята за възстановяване на Парламентарната Конституционна Монархия въ България винаги е била жива въ съзнанието на по възрастното поколѣние, което е било съпричастно на политическия и икономическия животъ въ Царство България. Тази идея е съпътствала и развитието на сръдното и по младо поколѣние, което в семейна обстановка е било възпитавано въ духъ на патриотизмъ, национално самочувствие и исторически традиции, елементи чужди на комунистическия nihilизмъ.

На второ мѣсто, следъ преломната 1989 година българскиятъ народъ се освободи отъ оковитъ на полувѣковното комунистическо насилствено манипулиране съзнанието на обикновения български гражданинъ за "негативнитъ страни" на монархията върху историческото развитие на България. Тогава /въ края на 1989 г./ тази жива идея извика на животъ множество партии, организации, съюзи, движения, общности, комитети и др., които станаха неинъ изразителъ и насочиха острието на своята дейностъ къмъ обективно изясняване истината за процеситъ съпътстващи политическия и икономически животъ въ Царство България следъ освобождението отъ отоманско владичество до злополучния комунистически превратъ на 9. 9. 1944 г. Фактически съ този превратъ се сложи край на Парламентарната Конституционна Монархия, като за целта бѣше окончателно суспендирана действащата Търновска Конституция. Отъ правова Конституционна Парламентарна Демократична Монархия,

Родината ни се превърна във безправовъ при-
да тъкъ на диктаторски сили съ кръвъ натра-
пващи идеята за комунистическо мирово гос-
подство.

Започнаха черните дни за българския
народъ, които продължиха четиридесет и
пет години.

Тъзи монархически образувания, за ко-
ито става дума по-горе, затвориха страни-
цата на силово формирано отрицателно от-
ношение към монархията и отваряйки нова-
та страница на свободно формиращо се ис-
торическо обществено съзнание, предоста-
виха на българския народъ самъ да преос-
мисли натрапенитъ му комунистически виж-
дания и да направи своитъ изводи. И той
не закъсня да ги направи, подпомогнатъ отъ
праволинейния анализ на историческитъ и
юридически факти съжитстващи противокон-
ституционнитъ действия на деветосептем-
врийския окървавенъ комунистически пре-
вратъ. Отъ монархиститъ, на българския на-
родъ бѣше даденъ обиленъ материалъ въ по-
твърждение на това, че Търновската Консти-
туция не е отмѣнена по реда установенъ
отъ самата нея, че тя е грубо нарушена и
че въ разрѣзъ съ нея сѣ извършени отъ пре-
вратаджиитъ редица висши държавни актове,
които нѣматъ и не могатъ да иматъ въ една
правова държава юридически регламентъ. За
това, и за всички монархически образува-
ния Търновската Конституция продължава да
бѣде въ сила и институционно България про-
дължава да бѣде ЦАРСТВО. Затова и въ цѣло-
то си многообразие монархиститъ преслед-
ватъ и се борятъ за една целъ - **ВЪЗСТАНО-
ВЯВАНЕ НА ТЪРНОВСКАТА КОНСТИТУЦИЯ И СТА-
ТУКВОТО ВЪ МОМЕНТА НА НЕГОВОТО ПОГАЗВАНЕ,
КАТО ОСНОВА ЗА БЪДЕЩЕТО И ОСЪВРЕМЕНЯВАНЕ.**

На трето мѣсто, българския народъ въ
повика за възстановяване на Търновската
Конституция и на Парламентарната Конститу-
ционна Монархия вижда фокуса, въ който се
пречупватъ въжделенията му за образуване
на едно следтоталитарно сръдно заможно об-
щество, базиращо се на свещената и непри-
косновена частна собственост, прогла-
сена отъ Търновската Конституция - вижда-
ния, които републиканцитъ съ зелена улица
дадоха на спекулативния капиталъ, довелъ
страната до стопанска разруха.

Той, българскиятъ народъ, съ дълбо-
чина преценява, че отказа на монархиститъ
да препускатъ въ единъ впрѣгъ съ републи-
канцитъ къмъ коридоритъ на властѣта и бед-
ната държавна софра е въпросъ на принцип-
ни различия по приоритетитъ, изискващи нуж-
дитъ на момента. На всички е ясно, че на

върха на пирамидата отъ приоритети, за мо-
нархиститъ стои националното единство и
икономическия просперитетъ на нацията, нѣ-
ща които републиканцитъ съ лека рѣжа раз-
рушиха. На всички е ясно, че монархиститъ
се борятъ за България, въ която ще намѣ-
рятъ своето мѣсто, както етническитъ и
религиозни общности, така и образуващитъ
се социални общности обединени въ своитъ
синдикални структури.

На четвърто мѣсто, погледитъ на бъл-
гарския народъ сѣ отправени къмъ монархи-
ститъ, защото тѣ категорично и безусловно
отричатъ всѣкакви форми на насилия. Поня-
тието насилие подъ формата на комунизъмъ,
фашизъмъ и др. е взаимно изключващо се съ
понятието монархия. Затова буди недоуме-
ние опредѣлението, което нѣкои "мастити"
политици даватъ на Царство България като
"монархофашизъмъ". Безспорно като репуб-
ликанисти тѣ се мѣчатъ, но безуспѣшно, да
го вкаратъ въ обръщение. Тъзи тѣхни напѣ-
ни не сѣ нищо друго, освенъ смѣхотворното
опредѣление "дървенъ камъкъ", "дневна нощъ"
или "нощенъ день" или пъкъ "марксистеска-
демократия", което последно означава хва-
нати за рѣчица диктатурата и свободата.
Всички тѣзи опредѣления сѣ парадоксъ, из-
ваденъ отъ арсенала на безсмислието.

На пето мѣсто, успѣхътъ на идеитъ на
монархизма българскиятъ народъ вижда въ
единството на монархиститъ задъ българ-
ския трибагреникъ, въпрѣки многообразието
на формиранията имъ, което е естественъ
исторически процесъ.

На последно мѣсто по редъ, но не и
по значение е обаятелната личностъ на Не-
гово Величество Царъ Симеонъ II - Царъ на
всички българи. Той е завладѣлъ духов-
ността на всички безъ разлика на полъ,
възраст, политически виждания, етническа
или религиозна принадлежностъ. Въ него на-
родътъ вижда ЧОВЪКА, ДЕМОКРАТА, ГРАЖДАНИ-
НА - пръвъ между равнитъ ПОЛИТИКЪ и ФИНАН-
СИСТЪ, за когото нѣма сини, зелени, оран-
жеви и червени, а единъ народъ отърсилъ
се отъ пепелищата на тоталитаризма, увѣ-
рено крачещъ по пътя на демокрацията.

За възстановяването му на българския
тронъ монархиститъ сѣ водили, водятъ и ще
водятъ борба, заедно съ българския народъ
независимо отъ това, че мнозина отъ поли-
тическитъ мѣже на днешна България разсъя-
но не чуватъ тътена на времето.

Републиканизъмътъ пося вътрове и жѣ-
не бури, които ще го отнесатъ, но ще ос-
тави задъ себе си тъжна страница въ хиля-
долѣтната история на България.

Демаскирането на един комунистически провокаторъ всрѣдъ емиграцията

Съ дата 12 Януарий 1993 год. бѣ разпространено всрѣдъ емиграцията писмо, написано на бланката на Българския Националенъ Фронтъ, безъ подписъ, за избѣгване на съдебна отговорностъ. По типичния комунистически маниеръ на провокационна дейностъ въ него се разгласява, че въ България се състоялъ нѣкакъвъ конгресъ на БНФ, и че на този "конгресъ" е билъ избранъ новъ Управителенъ Съветъ на БНФ. Споменаватъ се имена на никому не познати личности, но сяко и имена на членове на Централния Управителенъ Съветъ на Б.Н.Ф. Я В Н А П Р О В О К А Ц И Я . !

Всички лица, които сѣ членове на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. пратила писма до редакцията на "Борба", изказвайки възмущението си и молятъ да съобщимъ, че тѣ никога не сѣ давали съгласие да се използватъ имената имъ, и че това е НАЙ ДЪЛНОПРОБНА КОМУНИСТИЧЕСКА ПРОВОКАЦИЯ, имаща за целъ да разстройва Българския Националенъ Фронтъ ИНК., който е признатъ отъ всички, че е ВРАГЪ НОМЕРЪ ЕДНО НА КОМУНИСТИТЪ !

Разпространяването на това писмо е явно доказателство, че авторътъ е наистина ПРОВОКАТОРЪ, служащъ на комуниститъ.

Кой е Алтънковъ ?

Девети Септемврий 1944 г. го заварва ученикъ въ основното училище и нѣма нищо общо съ нашата борба противъ комунизма или изграждането на Б.Н.Ф., който съществува вече 46 години. Но тъй като той е синъ на пловдивски адвокатъ – главенъ защитникъ на комунистически партизани и терористи преди 9.9.1944 г. и майка арменка, която следъ окупацията работи въ милицията той е билъ зачисленъ въ кадритъ на привилегированитъ. Дадена му била възможностъ да завърши англ. филология въ София – Факултетъ резервиранъ главно за комунистически утрешни дипломати или инфилтратори и провокатори за изпращане въ чужбина. Получава служба въ Народната банка и добре инструктиранъ заминава на "екскурзия" за Москва съ майка си. Подробноститъ сѣ заличени, но по познатъ начинъ за прехвърляне на агенти задъ граница, този "герой" се отзовава въ Швеция, юдето прекарва 2 години безъ никой да го знае, после заминава за Германия, а отъ тамъ въ Америка и цѣли петнадесетъ години не се явява между емиграцията. Но когато получава нареждане за извънение на мисията му, той веднага се обявява за голѣмъ антикомунистъ, идва между насъ и почва да се проявява активно

за да спечели довѣрие. При отиването си въ България въ началото на 1990 г. когато комуниститъ иматъ нужда отъ помощъ, той, безъ да има право, излиза съ изявления въ комунистическитъ вестници, ангажирайки Б.Н.Ф., и заявява, че въ България нѣма вече комунизъмъ и продължава: "Довчерашнитъ комунисти сега преименовани на социалисти, сѣ тия които ще играятъ важна роля въ изграждането на демократична България"?!? Тѣзи негови изявления го демаскираха предъ насъ и той бѣ изхвърленъ отъ нашата организация. Сѣщиятъ, който по-рано винаги търсѣше заеми, за да покрие разходитъ си, изведнѣжъ намѣри срѣдства, самопровъзгласи се за председателъ на Б.Н.Ф., по типиченъ комунистически провокаторски маниеръ и почна да издава отъ името на БНФ, безъ да има каквото и да е право, негова "Нова борба" – бюлетинъ съ главна задача да цѣпи и прави опитъ за разстройване на БНФ.

Презъ време на изборитъ 1991 г., когато ние бѣхме въ България и подпомагахме опозицията, той се яви тамъ и работѣше съ нѣкакви съмнителни групи, дирижирани отъ комуниститъ за да цѣпятъ гласовѣтъ на опозицията. Сега, когато истинскитъ антикомунистически сили се обединяватъ въ С.Д.С. и се готвятъ за нови избори, сѣщиятъ този провокаторъ побърза да отиде въ България, разбира се нѣкой плаща разноскитъ, и се опитва престѣпно да използва нашето име, явно за да попречи на антикомунистическата дейностъ на Б.Н.Ф. и Б.Д.Ф. при евентуални нови избори.

Въ България комуниститъ започнаха злобна кампания противъ антикомунистическитъ лидери на СДС, като по заповѣдь и този комунистически агентъ най-безсрамно се присъедини къмъ червената глутница, като не се посвени да праща нелепи писма и излива злоба срещу СДС, Василь Златаровъ – човѣка, прекаралъ десетки години въ смъртнитъ килии на комунистическитъ затвори и д-ръ Иванъ Дочевъ – признатия лидеръ на антикомунистическата борба въ емиграция.

Не е нужно много да се каже. Достатъчно е внимателно да се проследи дейността му за да се разбере отъ всички, че той е добре трениранъ агентъ провокаторъ. По негово изказване, както сега за Доганъ, Живковъ билъ най-голѣмия нашъ политикъ...

Ние предупреждаваме всички дейци на БНФ и родолюбиви емигранти да не се поддаватъ на примамливи думи, а видятъ фактитъ и изобличаватъ неговата подривна дейностъ.

П И С М А

СРЕЩУ ПОДДРЪЖНИЦИТЪ НА КОМУНИЗМА

Въ редакцията на "Борба" се получиха писма от наши сънародници, въ които се изразява възмущение от престъпното използване на тяхното име въ някакъв управителен съвет на Б.Н.Ф. въ България, организиран от Николай Алтънковъ.

Ето някои извадки от писмата:

"За мое голямо очудване прочетохъ, че съм избранъ на конгреса въ Плевенъ въ някакво ръководство. Никой не ме е питалъ и не съм давалъ моето съгласие".

"Ако името ми не бѣде зачеркнато, ще дамъ тѣзи фалшификатори подъ съдъ..."

"... Нито съм билъ поканенъ, нито съм давалъ съгласие да членувамъ..."

"Съобщението, отъ 12 Януарий 1993 г., че азъ съмъ въ Управителния Съветъ е една провокация. Азъ никога не съмъ билъ и не желая да имамъ връзка съ такива личности, които служатъ на враговетъ и работятъ противъ Българ. Националенъ Фронтъ, който съществува 47 години."

На други лица, чийто имена сж споменати и съ чийто адреси ние разполагаме, бѣше изпратено запитване, дали сж дали съгласие да бѣде използвано тяхното име. До този моментъ не сме получили нито единъ отговоръ за дадено съгласие.

Съжаление и презрение заслужаватъ хора безъ моралъ, които си служатъ съ подобни срѣдства.

(правописа запазенъ) *

Накъде отивате, господин Алтънковъ ?

Прочетохте вашето циркулярно писмо от 10 март т.г. Неговият текст предизвика недоумение у всички нас. Дълго разисквахме върху въпроса дали то е написано от самия вас или е просто една несклопосна комунистическа провокация ?

От наша гледна точка не е възможно един трезво мислещ мъж с вашето образование да си служи с езика на нещастниците от социалното дъно. Не е допустимо автор на исторически монографи да нарече "самозванци, парадирани с името на неговата (?) организация" онези личности, които са я създали тогава, когато той е ритал топка със своите връстници.

Същите тези хора устояваха последователно и принципно твърда противокмунистическа позиция близо половин век и то когато комунистите бяха в своята сила. Издаваха смъртни присъди над тях и щом им се отдадеше възможност ги изпълняваха.

Те ви гласуваха доверие. Приеха ви преди десетина години в своята организация. За известно време дори ви предоставиха най-висок пост, но на своя конгрес през август 1990 год. ви го отнеха. Сега разбираме, че са били прави, като са се усъмнили във вашата лоялност към тях. Към вас се отнесоха интелигентно и деликатно. Не ви изключиха от своите редове тогава. Сториха го по-късно, когато независимо от конгресното решение започнахте своята отцепническа деятелност и се самопровъзгласихте за председател на някакъв, измислен от вас, Български Национален Фронт със седалище в Санта Барбара, Калифорния.

Вашето издание "Нова борба" със самото си заглавие и облик красноречиво доказва, че организацията, чийто орган е то, е различна от тази на задграничния Б.Н.Ф. - Инкорпорейтед - със седалище в Чикаго.

За наша изненада "Нова борба" подхва на яростна "противокмунистическа" атака не срещу самите комунисти и техните безбройни издания, финансирани все с пари, крадени от джоба на страдалния български народ. Вие започнахте обстрел срещу списание "Борба", което самите комунисти винаги са смятали за техен пропаганден противник. На всички ни е известно, че то се издава със средства от емигрантски дарения.

И в последното свое писмо, както и от страниците на вашето издание, вие си служите с изразни средства, взети от арсенала на истеричните махленки. Без никакви доказателства наричате уважавания от нас д-р Иван Дочев "Юда". Позовавайки се на голословните твърдения на някакво комунистическо вестниче провъзгласявате, че народния представител г-н Васил Златаров бил "предателят Васко". Според вас българската емиграция е "неграмотна политически" и "заблудена". Само вие и кръгът около вас сте зрели, далновидни и в прав път...

РЪЖДИВИ ГВОЗДЕИ ПОД ХОДИЛОТО

В същото време използвате познатите ни до непоносимост клишета на комунистическата пропаганда. След като прочетете местените в настоящия брой на нашия бюлетин извадки от червената преса в рубриката ни "Нашият архив" ще се убедите сам, че заимствувате от мухлясалите вече писания на Дявола, срещу който уж воювате с твърдения от рода на: "Изменили на идеалите на младежките си години, "разстреляли" Легиона още навремето, продали - и продължаващи да се продават - за паница леца на довчерашните си палачи, Дочевци ясно и категорично извървяха пътеката на лична измяна и политическо предателство и се озоваха на бунището на историята."

Изумени от вашето поведение, което е под достойнството ни да оценяваме, но определено смятаме, че то не служи на разведрителните процеси в България, ние ви питаме с болка в гласа: "НАКЪДЕ ОТИВАТЕ?"

В заключение ще ви припомним, че на нашето разорено Отечество са му достатъчни поп Кръстю, Ненко Балдованеца, дядо Вълчо, Георги Димитров, Тодор Живков, Стефан Продев и сие. Нови продължители на техните дела, сторени също с френетичната настойчивост "ЗА БЪЛГАРИЯ", никому не са нужни.

Оставете на историята сама да реши - от дистанцията на времето - кого да впише в своите страници на Юда, кого като Пилат и кого като Лазар.

Ако действително желаете поколенията да ви помнят с добро, то на първо време престанете да наливате вода върху колелото на комунистическата воденица. Черния порой в България сега го върти и без ваша помощ.

Молим ви, не сквернете повече нашите представи за идеали и приноси на ползуроду. Вместо да късате и да слагате в чинията си парчета от чужда баница, би било далеч по-достойно да си омесите, разточите и опечете своя собствена. Ще ви се оследи повече, уверяваме ви.

Тогава ние отново ще се гордеем, че г-н Николай Алтънков е наш сънародник. Ще ни бъде драго да работим рамо да рамо с вашата организация, да бъдем заедно в последната и решителна битка с Червения призрак, който все още броди из Европа. Все още държи свидната на всички ни България на дъното на дълбоката дупка.

Управителен съвет на политическото движение БЪЛГАРСКА ОБЩНОСТ със седалище Феникс, Аризона, САЩ.

Трагедията в нашето Отечество все повече се задълбочава. Разочарованието на народа, проумял жестоката истина, че отново са го излъгали, е повече от очевидно. Българските неокомунисти и Съюза на демократичните сили дърпат двата края на властта без да подбират средствата си. Тя се лъска ту към едните, ту към другите. Вътре в двата полюса също се водят борби за надмощие. Битките на всички нива са брутални, отблъскващи.

Между така оформилите се два политически лагера се бе отворило празно пространство още в началото на 1990 г. От него се възползуваха основно две сили - една синдикална и друга религиозно-етническа. Макар че по принцип никоя цивилизована държава в света не допуска подобни сдружения да участвуват в състезанието на властта, като държава на парадоксите, България позволи на Константин Тренчев и на Ахмед Дюган дори да диктуват условия. В същото време - пред очите на обществеността - и двамата смучеха финансови помощи от източници с небългарски произход. Естествено, отпущаха им ги не заради техните дисидентски бради.

Тъкмо посочените двама главатари забиха два ръждиви гвоздеа в ходилото на готвената се да прохода българска демокрация. С това бяха препънати и малцината истински противници на най-силната /в политическо и икономическо отношение/ партия БСП /БКП/, която разполага с гвардия от фанатизирани бекаписти.

Когато се разпукаха стените на Комунистическия блок, другата организация основана на производствен принцип - Българския земеделски съюз - не съумя да се ориентира в новата обстановка. От друга страна нейната раздробеност на крила и крилца създаде доста сблъсъци между отделните им водачи. Като последица, по време на последните парламентарно-президентски избори българският народ, вече пролетаризиран /макар и насилствено/, им обърна гръб. Не успеха да спечелят нито един мандат в парламента.

Вместо този факт да ги подтикне към равностметка и трезви изводи, земеделците отново напират към властта. Неотдавна те проведоха обединителен конгрес и под една шапка се наредиха както онези, които бяха

подложени на репресии от управляващите комунисти, така и другите, комунистически съюзници, с чията благословия беше осъществено разгромиването на неказионните земеделски дружби.

Най-лесно се лови риба в мътни води. В момента политическия живот в България е повече от размътен. Обикновения избирател е загубил доверие както на червените, така и на сините партии. "Подкрепа"-та на Тренчев не можа да подкрепи трудовия човек, попаднал без подготовка в условията на галопиращата инфлация. Нито ДСП на Доган защити правата и свободите на етническо-мюсюлманското малцинство. При това положение има действителна опасност обединените земеделци да нахлуят в пространството на създалия се политически вакуум. Това ще бъде третият гвоздей - много по-опасен от първите два, - защото е по-дебел и поръждив от тях - който ще се забие в ходилото на политическото разведряване. Той може да вкара стари вируси в младото тяло на демокрацията. Да и пусне доста кръв.

Обезпокоен съм от безпамятството на поколенията - както на тия, отпреди злощастния 9 септември, така и на другите, родени след това. Без да е наясно с цялата истина за историята си /близка или подалечна/ българинът не би могъл да направи своята първа следвоенна крачка към цивилизования свят. Онази крачка, която да го издърпа от Балканското му гнездо, където комунистите го държаха заключен близо половин век. И където неокомунистите се напъват да го държат още дълго.

Няма да спазва хронологията на изтеклото време. Ще започна от своите престои в българските затвори /общо над 10 год./. Казано образно, управляващите ни бяха събрали там, като различни по цвят и вид зеленчуци в един съд. Вряхме на един и същ огън. Но за да ни държат разединени, те методично ни насъскваха един срещу други. Аз съм роден през 1945 година. От Стрелча съм. По произход съм селянин. По силата на обстоятелствата съм се клеел във вярност към Родината и получих офицерски чин от комунистическото правителство. Единият ми вуйчо беше заклет земеделец. Дори е воден на разстрел. Спасил се е като по чудо. После е бил емигрант в САЩ. Въпреки това, бяха ме причислили към тъй наречените от затворническите власти "монархо-фашистки офицери". Може би това предопредели и моята промонархична ориентация.

Събираха земеделците, социалистите и

комунисти маоисти, сталинисти и всекакви там отцепници /имаше и такива по затворите, лежал съм заедно с внука на основателя на комунистическата партия Мюнцер-Благоев и им внушаваха: "Вие сте наши момчета, съюзници. Може да сте сбъркали в нещо но щом си излежите наказанието, ще си останете в нашите редове. Затуй трябва да бдите срещу онези "гадове", които се стремят да върнат колелото на историята и да възстановят стария монархо-буржоазен-фашистки режим. Искат вие пак да им бъдете роби..."

Наивна пропаганда, но много от затворниците бяха невежи хора. Наистина заемаха враждебна позиция срещу нас. Някои от тях доносничеха за всяка наша дума, гледаха ни с презрение.

Срещал съм много земеделци в живота си, и в затворите, и в емиграция. Много от тях бяха и са честни, скромни, открити. Но никога не можах да разбера разликата между фашизъм и монархо-фашизъм. Беше им втъплено, че тия две понятия имат едно и също съдържание. Не можеха да проумеят, че второто е комунистическа измишльотина, нито пък да приемат факта, че в България не е имало никога фашизъм. В по-голямата си част земеделците имат нещо общо с комунистите и това е фанатизма у тях. Те са хора с промити мозъци в ранна възраст. Всички са убедени, че служат на България. Поради криво разбрана лоялност към своя съюз, подобно на комунистите, те не искат да си отворят мозъчните клетки и да помислят логично. Всички земеделци, които познавам, са все антифашисти и като последица от това антимонархисти. Не съм срещал измежду тях никой, който да е със също тъй ожесточена позиция срещу комунизма.

Докато бях в Париж съм присъствувал, от любопитство на събранията на земеделците от обкръжението на Ценко Барев. Самият Барев е един посредствен човек, който не съм чул да изкаже категорична позиция по даден въпрос.

По-късно се преселих в Чикаго. И на събранията земеделците около Ге Ме Димитров съм ходил. Той си беше социалист и затова постепенно намери общ език с управляващите в България. Останах изненадан, когато прочетох за почестите по време на пренасяне на тленните му останки от САЩ в София. Озадачен съм, че не само дружбащите, но и привържаниците на СДС го смятат за символ на антикомунистическото движение. Защото тъкмо Ге Ме Димитров, Нико-

ла Петков, Милан Дренчев и поначало всички земеделци бяха най-верния съюзник на БКП в деветосептемврийския преврат и стабилен стожер в комунистическия Отечествен фронт. Те участваха в първото прокомунистическо правителство. Обстоятелството, че по-късно комунистите ги отритнаха коварно и започнаха да ги избиват и вкарват по лагери и затвори не сменя отговорността им пред историята.

Не знам защо всички забравят печалния септември от 1918 година. Той си е изцяло земеделско дело, независимо че по-късно комунистите, като професионални крадци, си го присвоиха. Имам предвид прословутата Радомирска република на Райко Даскалов. Неговата дъщеря – Светла Даскалова – слугува дълго и доста всеотдайно на комунистите, като министър на едно от репресивните министерства на правосъдието. Републиканци по убеждение земеделците по традиция си предават държавната власт в наследство.

В Радомирската оперета Александър Стамболийски, считан все още за патриарх на този съюз, хем участва, хем не. Атмосферата тогава е мътна и той не се наема открито да оглави една авантюра със съмнителен изход. Стамболийски заема твърда позиция – определено диктаторска – по-късно. Тогава, в обстановка, единична със сегашната, земеделците спечелват изборите, стават управляваща сила и установяват в страната периода Оранжевия терор. След време комунистите и земеделците взаимно компенсираха Оранжевия и Червения терор и го потулиха под рогозката. Но ако разлистим пожълтелите страници на книгите от онова време ще се осведоим, че тогава Стамболийски изгражда в пределите на Третото Българско Царство свое Оранжево Царство. По негова заповед всички административни документи са имали оранжев цвят. Но властвването му завършва печално: посичат го македонците, раздразнени от това, че играе по сръбска свирка и кажи речи е бил готов да предаде България в ръцете им преди тази мисъл да е хрумнала на комуниста Георги Димитров.

Още много истини могат да се кажат за Земеделския съюз. Също и да се посочат парадокси в нашата родна история. Но не това е най-същественото в този момент. По важно е да се разбере, че оформянето на този съюз като самостоятелна сила може да изиграе тъкмо ролята, която изигра Роз Перо в последните президентски избори в САЩ.

Той привлече част от гласовете, които иначе биха отишли в полза на републиканската партия. Хората се подлъгаха, като смятаха че той е по-консервативен от Буш. Надяваха се американците да са проумяли докъде водят уклоните към социализма и да избераат консервативен президент. Но с това помогнаха на демократите, които по същество са левичарска партия.

Настоящите политически процеси в България – все едно направлявано или не – подготвят един бъдещ категоричен успех на социал-комунистите, т. е. на неокомунистите в предстоящите парламентарни избори, които най-вероятно ще бъдат предварително предизвикани.

Ние не можем и не бива да простим на всеки, който съюзничи на комунистите. Също и на тези, които забравиха лесно, че до неотдавна бяха техни съучастници в претърпаната им власт. Ако направим това от меко сърце, това ще бъде предателство срещу безбройните жертви на комунизма и срещу нас самите.

Филип Астрофил – секретар на емигрантската организация "Българско обединение".

П.П. Ще ми бъде драго, ако читателите на "Борба", за които е написана специално тази статия, ми изпратят своите отзиви за нея на адрес: Bulgarian Unification 3105 W. Camelback Rd, Phoenix, AZ 85017 USA



На 1 Мартъ 1993 год. въ София е учреден Младежки Съюз на Дем. Сили, въ който влизат младежките формации на Българския Демократически Форум, Демократически, Радикал-демокр. и Социал-дем. партии. Председател на Съюза е г-ца Жаклинъ Ненова отъ Дем. Форумъ. Б.Н.Ф. пожелава на Младежкия Съюзъ устѣйна и ползотворна работа за доброто на Родината.

Демокрация и комунизъм

Демокрацията е управление, при което върховната власт принадлежи на народа и се упражнява от народа. Това предполага, че всеки член на обществото свободно, не принудено, неподкупно, **ОСЪЗНАТО** и **ПРОСВЪТЕНО** дава своя глас при решаване на общи проблеми и избира тези, които ще управляват от негово име.

Възможно ли е това в днешна България?

Повече от 45 години българският народ бѣ подложен на невидан в историята ни терор. Само тези, които не сѣ преживѣли ужаситѣ на 9-ти септември и следващитѣ години, не биха могли напълно да разберат дълбочината на комунистическитѣ престѣпления. Физическото унищожение на цвѣта на една нация, под лозунга на "революционна ярост" се проведе с методи на садизъм и животинска жестокост от изчадия на последни издѣнки, които во вѣки ще хвърлят сѣнката на позора и срама върху всички ни.

Травма от тези ужаси не могат да не оставят неизлечими следи върху съзнанието на онѣзи, които сѣ ги преживѣли и технитѣ деца, възпитани от тях.

Не е тайна моралното падение, униженията, душевнитѣ страдания и вътрешно разцепление, на което сѣ били подложени всички безпартийни, а да не споменаваме за физическитѣ изстѣпления върху тези, които бѣха по концлагери и затвори.

И над тази безправна маса стоеше една партийна мафия, начело сѣ Политбюро, Централен Комитет, Партийни секретари и облагодетелствувани членове, които крадѣха, убиваха, разрушаваха всички национални ценности. А тези издѣнки сѣ все още навсякъде в тайнитѣ служби, в ТКЗС-тата, в държавнитѣ предприятия, в Нар. Събрание, днес дори и в Министерския Съвет.

Единственият начин семената на демокрацията да пуснат корени на българска земя е тя да бѣде очистена от комунистическата отрова.

Въ противен случай всички начинания ще бѣдат задушавани, саботирани и унищожавани. Партията имаше три години възможност да покаже, че е промѣнена и е станала конструктивна сила. Опитът сѣ новата конституция, връщането на земята, ликвидационнитѣ комисии, приватизацията, реформитѣ в административната, правосѣдна и данѣчна система показват, че БКП е непромѣнена, независимо от нейното име. Синоветѣ следват пътя на бацитѣ си – разлика между Пирински и Зайков, между Карло

и Андрей нѣма.

Време е българският народ по села и паланки да осъзнае от къде иде злото! Да намѣри сили, да превъзмогне напластения страх за настѣния хлѣб и работното мѣсто, насаждан 45 години от партията –

– При следващитѣ избори дайте гласа си на здравитѣ анти-комунистически сили!

Истинска демокрация може да има само тогава, когато терористичната комунистическа партия бѣде поставена извън закона и всички бивши членове на Политбюро, Ц.К. и заемали висши постове наказани за технитѣ престѣпления спрямо народ и нация по собственитѣ им закони. Списъкът на тези злодеяния е дълъг:

Нарушение на човѣшкитѣ права за свободно движение, свобода на събрания и кореспонденция.

Убийства на невинни хора по затвори, концлагери и гранични застави.

Психическо и физическо унищожение в психиатрически отдѣления и болници.

Незаконно присвояване на частни и държавни имоти.

Финансиране и подпомагане на интернационални и терористични организации и държави /Палестина, Никарагуа, Либия/.

Подпомагане и извършване на незаконна търговия от страна на държавата с наркотици и орѣжия.

Убийства и отвлечения на чужда територия.

Върховно национално предателство – присъединяване на България към СССР.

Все още съществува една група от народа, която не може да осъзнае престѣпленията на братоубийството, която не вижда или не иска да види грѣховетѣ на тия, които ги водѣха и така поемат тези грѣхове върху себе си. Какъ иначе може да се обясни, че партията на злото все още има 250,000 члена? Какъ може да се обясни факта на непокаянието и на носталгията към "хубавото минало" – минало, когато хора бѣха хвърляни за храна на свинетѣ?

Ако за тези хора грѣхът остава неразбран и покаянието непонятно, то тѣ трѣбва да бѣдат низвергнати от цивилизованата общност, трѣбва да им бѣдат отказани правата на демократичното общество Престѣпници и тези, които прѣко ли косвено, чрез дѣла или млчание, ги поддържат нѣмат моралното право да бѣдат избирани или избиратели!

Докато съществува комунистическа партия, под каквото и да е име, не може да има демокрация в България.

А. Д.

П О В Ъ З Х О Д Я Щ И Я П Я Т Ъ

Петър Захаровъ, Б.Н.Ф. Чехия

Въ последно време въ българската общественостъ все по-интензивно се поставя въпроса за бъдещата форма на държавното управление на страната, а именно, дали тя да бъде република или монархия! Този въпросъ ни най-малко не е отъ секундарно значение за бъдещето на единъ старъ народъ и държава, въ която Царската корона има многовѣковна традиция и е винаги била персонафикация на българщината.

Отечеството, Върата и Короната сѣ тритъ стълба на нашето величие и свѣтилника, водилъ ни презъ свѣтли и мрачни епохи. Този Свѣтилникъ, издигнатъ по-високо отъ самия Олимпъ, бѣше събирателната леща на националното ни единство и сила и изпращаше благотворни лъчи къмъ всички краища на родната земя, където витаеше духа на България. Дори преграднитъ стени, вдигнати въ Берлинъ, Букурещъ и Ньой, не успѣха да разбиятъ духовното ни единство, защото свѣтилникътъ бѣше по-силенъ отъ всичко.

Та нали въ всѣка българска къща покрай Нишава, Вардаръ и Морава, както и въ онѣзи отъ Банатъ, Таврия и Бесарабия, освенъ семейното кандило и светата Богородица, на стенитъ висѣха още две реликви: Портрета на Н.В. Царя и картата на Царство България. Въ труднитъ условия на духовното и политическо иго въ поробенитъ български области, самото тѣхно притежание се смѣташе за най-тежко провинение и, въпрѣки голѣмата опасностъ, народа ги пазише съ голѣмо достойнство, а въ случай на пожаръ или друго бедствие, по нѣкакъвъ висшъ инстинктъ, тѣ се най-първо спасяваха.

Въ душата на българина е изграденъ култъ къмъ Царъ и Родина още отъ памтивѣка и, по подобие на Прометейския огънь, е неугасващъ. Неугасващъ е пламъкътъ на родолюбиеето особено при задграничнитъ българини които, въ стремѣжа си за присъединение къмъ Отечеството и запазване на националната самобитностъ бѣха щедро подпомагани отъ Царското правителство.

Въ пиротския край се преразказва и до днесъ една интересна случка отъ живота на Царъ Борисъ, когато той презъ лѣтото на 1941 година посетилъ самъ безъ никаква охрана, току-що освободения градъ съ цель да опознае отблизо състоянието и разположението на населението въ старинния български градъ.

Въ утриннитъ часове на единъ пазаренъ день, облеченъ въ желѣзничарска униформа, царътъ пристигналъ на пиротската гара съ локомотивъ, управляванъ лично отъ него. Оставилъ го на единъ отъ коловозитъ и тръгналъ изъ града всрѣдъ народа. Презъ цѣлия день разговарялъ съ хора отъ различни професии, съсловия и възрасти като за всѣки поотдѣлно, намиралъ подобрани думи и въпроси и можалъ да научи за нѣкои нередности изъ живота на населението, наследени отъ бившата сръбска власть. Разпитвалъ за състоянието въ здравеопазването, производството...

Въ читалището му казали, че иматъ нужда отъ нови книги, въ болницата, че нѣмалъ рѫонтгеновъ апаратъ и болнитъ изпращали въ София на прегледъ, че недостигали земедѣлски машини и др.

Къмъ края на посещението си обаче, царътъ не можалъ да укрие идентитета си. Преди да тръгне за столицата, отбилъ се на чешмата въ Тиха Бара, близо до пазарището, където имало много хора и единъ отъ тѣхъ се вгледалъ в лицето на "желѣзничаря" и безъ да се двоуми извикалъ:

— Това е нашиятъ царъ! Да живѣе царътъ! Вестъта се разнесла като мълния по цѣлия градъ и за кратко време, площадътъ се изпълнилъ съ народъ, а монархътъ отрупанъ съ цвѣтя и радостъ.

Следъ нѣколко поздравителни думи, го понесли на ръце до гарата. По-голѣмо народно тържество отъ това, пиротчани не помнятъ.

Следъ нѣколко седмици отъ София били докарани два камиона съ книги за градската библиотека и читалището. Същото време фирмата "Siemens", по поръчка на царя изпратила на болницата рѫонтгеновъ апаратъ.

По заповедъ на сръбо-комунистическата власть, следъ войната, всички български книги намиращи се въ града, включително и домашнитъ библиотеки, били изгорени, а рѫонтгена, нареченъ отъ болничния персоналъ и пациентитъ "Царския апаратъ" до скоро служеше за прегледи на хората.

Днесъ задграничнитъ българини, съ огорчение приематъ безпѣчвенитъ лъжи и политически инсинуации на нѣкои псевдопатриоти и марксисти въ България, че царътъ билъ военнопрестѣжникъ, а какво да се каже за действителнитъ престѣжници срецу българския народъ? За онѣзи, които следъ 1944 извършиха най-кръвавия превратъ въ историята на България, анулираха Конституцията и подложиха хората на поголовна съчь.

Югославската кървава

драма

Петър Кирова /чл. на НКС - СДС/

Събитията върху територията на бивша Югославия в последно време навлизат все по-настойчиво в центъра на световното внимание, заедно с нарастващите трудности за тяхното разрешаване. Политическите институции за мирно разрешаване на международните конфликти са сериозно загрижени от излизащата вълна от контрола им кървава човешка драма, наричана с тривиалното име "Югославска криза". Има видими признаци тази криза да се превърне в катализатор за избухване на "Балкански погреб" оставил мрачна слава в близкото минало.

Изглежда, че и днес големата и фанатична любов на англичаните към древна Елада не е прерастнала в обективно и справедливо отношение към проблемите в този район на света. След Първата световна война, в интерес на две държави, тая фанатична любов стовари с брутални средства тежки неправди и нанесе дълбоки поражения на по-големата част от народите, които населяват полуострова. Днешните глобални промени в света би трябвало поне малко да придвижат английската политическа мисъл към по-реално и справедливо отношение при решаване на балканските проблеми. Това е необходимо повече от всякога.

Народите, които са огорчени и потиснати от досегашната явно несправедлива уредба на света, сега търсят своите права - правото на самоопределяне и независимост, правата на човека и гражданина... Днес тези народи живеят с надеждата и чакат справедливост от великите демократични държави и зачитане волята на всеки народ, малък или голям, да определя сам своята съдба. Това едва ли би могло да се постигне, ако не се унищожи бащила на злото, който разяжда отношенията между народите. Империята на злото вече не съществува, комунизмът е исторически обречен и си отива безвъзвратно, въпреки жалките опити за неговото съхраняване. Лостовет на човешкия прогрес невъзвратно го изхвърлят в небитието. Жаждата за завладяване на чужди народи и земи, т.е. империализмът вече се изживява и никога не ще се възкреси. Правата на човека и правата на всеки народ са вече ръководно начало в отношенията между народите. Но бащи-

ла на тези злини все още съществува. Нима само заради името, което всяка държава има право сама да си избере трябва да се стигне до конфликти с непредвидими последици, водещи най-често до невинни човешки жертви? И това става в време, когато всички европейски държави са се устремили към мир и сътрудничество. Усилията на България да се създаде в този район оазис на мира доминират в изгражданите отношения към всички съседни народи. Признаването на независимостта на Македония е исторически дълг на нашата страна, непротиворечащо на някои международни актове и споразумения. Македонските българи имат право да получат своята свобода и признание за независимост, основано на съвременните международни споразумения.

Югославската криза е резултат от поведението на онези европейски държави, които след Първата световна война пренебрегнаха здравия разум, проявиха липса на елементарна справедливост и зачитане на върховните потребности на малките народи и стлобиха една изкуствена държава, наречена с гръмкото име Югославия. Принудиха исторически и национално оформени народи да се лишат от своята независимост и свобода и от неотмънимите си човешки права. Тази държава се крепеше на гнилите патерици, измайсторени от съглашенските държави. Създаването на Югославия се заложи и потенциално тлъещата днешна кървава драма, която взема вече хиляди невинни жертви сред мирното население и руши неповторими паметници на човешката култура.

Не много отдавна в ефира тревожно прозвуча гласа на популярната и с огромен политически авторитет Желъзната Леда. Този глас зовеше към онова, което си отива с което светът иска да се раздели!

Кървавата драма, която днес се разгаря в бивша Югославия, ще остави позорно петно върху политическия образ на днешна Европа, люлка на съвременната култура и цивилизация. Политиците и държавниците, които ръководят сега съдбините на света, ще отнесат в историята проклятието и позора на днешното време, в което те търпят безмълвно и невъзмутимо да се лъе изобилно невинна човешка кръв и за неизмъримите злини за милиони хора. Тяхното бездействие подклажда този човешки ад в сърцето на Европа!

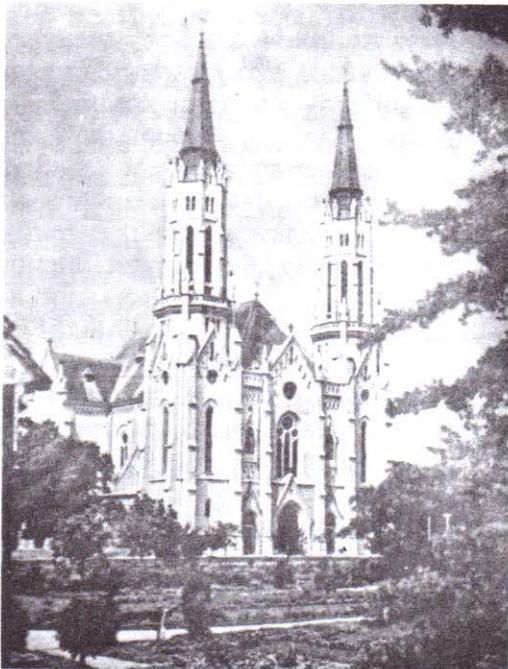


П И С Т А О Т Ъ

ЧИТАТЕЛИ

Бразилия

Банатските българи, принудени да напуснат Родината по време на Отоманското владичество, се изселили от Никополско и Бъленско през втората половина на 18 век и се установили в Банат, главно в Винга и Бешнъво. Тъ сж били предимно земеделци и императрицата Мария Терезия им е дала земя, като тъ приели католическата вѣра, но запазили и до днесъ своя български езикъ, както и нашитѣ традиции, обичаи и носии.



Черквата Винга

Г-нъ Никола Софранъ е напусналъ комунистически Банатъ и се е заселилъ презъ 1965 г. въ Бразилия. Той никога не е билъ въ България, но веднага следъ емигрирането си влиза въ връзка съ Б.Н.Ф., защото въ него е здравъ и продължава българския националенъ духъ.

Той е издалъ сжщо една стихосбирка съ строгъ анти-комунистически характеръ на португалски езикъ.

Въ писмо до редакцията на Борба, г-нъ Софранъ пише: "имамъ бразилско поданство, но като чистъ българинъ искамъ да се върна тамъ, откъдето избягаха моитѣ прадеди, отъ Чипровци, Бърдарски Геранъ, Драгомирово, Асеново, Русе, Свищовъ. Азъ съмъ селякъ, искамъ да се върна въ нѣкое село и да работа на земята. Пишете ми и ще се радвамъ да отпечатите снимката отъ календара и отъ моята фамилия, всичко за насъ загубенитѣ българи."

Съ удоволствие публикуваме снимките на Българската черква въ Винга и семейството на г-нъ Софранъ въ народна носия.



Фамилията на Никола /1941 год./

ЧЕСТВУВАНЕ ДЕНЪТЪ НА ОСВОБОЖДЕНИЕТО ВЪ БРАЗИЛИЯ

По инициатива на клона на Б.Н.Ф. въ Рио де Жанейро Бразилия, съ председателъ г-нъ Наско Бочевъ, на 3 Мартъ 1993 г. бѣ отпразднуванъ най-тържествено Деня на Освобождението. Състоя се църковна служба въ църквата "Св. Никола", отслужена отъ свещеника Абронъ. Следъ църковната служба въ ресторанта "Флоръ до Лидо" бѣ сервиранъ обѣдъ съ нашенски ястия, музика и народни хора. Емиграцията масово взе участие въ тържеството, което завърши при голѣмъ успѣхъ.



А Й Д А Х О

Уважаема редакция !

Получихъ сп. "Борба" бр. 1, съ голѣмъ интересъ и радостъ прочетохъ напълно. Най-много ме развълнува статията: "Нашитѣ адмирации и благопожелания"

Браво за д-ръ Иванъ Дочевъ !

Да даде Богъ здраве и животь, за да бѣдешъ очевидецъ и да бѣде напълно свободна демократична България съ възстановена Търновската Конституция !

Искрено уважение къмъ Васъ и д-ръ Дочевъ за борбата срещу комунизма !

Богъ е съ насъ !

Драги съидейници,

Благодаря ви за прекрасното списание "Борба". Първо искам да честитя на д-р Иван Дочев високата и заслужена награда. Аз мисля, че тя е гордост не само за него но и за всички българи, които милеят за свободата и ненавиждат комунизма.

Вие знаете, че обстановката в България е тревожна. Червените вече не се готвят, а на дело провеждат реванш. Надигат глава и внедрените в СДС болшевишки агенти. Атаката срещу демокрацията е тотална и повсеместна. Ето, тук ни е необходим вашият пример! Защото вие от БНФ половин век не се отчаяхте, а се борихте за свободата на Отечеството.

Драги съидейници, позволявам си да направя едно предложение. Защо БНФ и "Борба" не запита всеки български емигрант поотделно: "Ти какво стори, за да помогнеш на демократичната кауза в България, Конкретно! Лично ти какво направи?" Същият въпрос следва да си зададем и ние тук, в България. Нека всеки преосмисли своята отговорност, нека всеки направи своята равностметка и сам пред себе си отговори на въпроса - направил ли е всичко, което е било по силите му? За да няма повече тирания и комунизъм.

Разбира се, че е трудно. Понякога е непоносимо трудно. Но преди по-леко ли беше? Можем ли да се откажем? Можем ли да загърбим целия си живот? Можем ли да отречем всичко свято и достойно? Затова нека не се вайкаме, нека не постваме главите си с пепел, а да помислим какви трябва да бъдат следващите ни действия. Ние можем, ние сме народът, в нас е силата! Не са и няма да се свършат достойните българи! Доказаха го демонстрациите срещу комунистическото правителство на Любен Берков. Младите хора искат да живеят свободно, с чест и достойнство - нека Б.Д.Ф. се обърне преди всичко към тях. Б.Д.Ф. ще се превърне във водеща политическа сила. БДФ е длъжен да го стори, защото няма алтернатива. Тук е мястото и на Б.Н.Ф. да се наложи със своя авторитет, с волята и ерудицията на своите лидери.

И още нещо. На Запад отидоха много представители на комунистическата върхушка, завъртяха там бизнес с ограбените пари от българския народ. Разобличете ги, направете живота им ад, пречете им винаги когато можете. Трябва да има възмездие. Иначе за какво бяха страданията, за какво беше верността?

Желая ви успехи във вашата свещенна борба. Дано по-скоро настъпи насът на нейния естествен и достоен завършек - пълната и безвъзвратна победа над човеконенавистния комунизъм!

Ваш искрен приятел и съидейник:

Април, 1993

Ангел Грънчаров

Мелбърн, Австралия

Свободната българска църковна община във изгнание "Св. Иванъ Рилски" съобщава, че е избрано ново ръководство във съставъ: Председателъ г-нъ Панайотъ Сарайдаровъ, зам. председателъ инж. Цвѣтанъ Петровъ, Секретаръ г-жа Войда Петрова, касиеръ г-нъ Недѣлчо Цаневъ и членове г-дата Тони Тощевъ, Илия Атанасовъ и Цвѣтко Найденовъ.

Въ продължение на десетки години, църковната община "Св. Иванъ Рилски" е била стожеръ на българщината и центъръ на антикомунистическата борба. Църковния бюлетинъ "Заветъ", подъ редакторството на д-ръ Ахлаповъ, изигра важна роля, като поддържаше националния духъ и изнасяше истината за поробената ни Родина. На новото ръководство пожелаваме ползотворна работа и успѣхи въ борбата за истински демократична и свободна България.

Г-нъ Панайотъ Сарайдаровъ е представителъ на Б.Н.Ф. за Австралия, Виктория.

Насърдени отъ създаването на Новото Отечествено Фронтовско правителство Желевъ-Беровъ въ София, прикрити комунистически агенти въ Мелбърн започватъ нахално да надигатъ глава. Църквата "Св. Кирилъ и Методи", главната връзка съ комунистическа България въ миналото, все още продължава да бжде Марксическо гнѣздо, въпрѣки, че се намира въ окаяно състояние. Само една пълна победа на Демократичнитѣ сили въ България ще може да сложи край на незавидната роля, която играятъ Св. Синодъ въ България и синодалнитѣ църкви въ емиграция.

Българската колония въ Мелбърн е протестирала най-остро противъ уволнението на г-жа Войда Петрова, говорителка отъ 8 години на Българския радио часъ при австралийското радио. Тя е била замѣнена съ Филипка Георгиева, за която се твърди, че е била комсомолска секретарка. Направени сѣ демонстрации и подадени петиции за възвръщането на г-жа Петрова.

Уважаеми г-нь д-ръ Дочевъ,

Моля да приемете моите най-сърдечни поздрави за високото отличие, с което сте удостоен от Н.В. Симеон - Цар на българите.

В кратката биографична справка в сп. "Борба" за Вашето дело ме накара да се замисля и напълно да се уверя, че човешките възможности са неограничени. Трънливият път, който сте извървяли е пътят наречен Б О Р Б А, един живот отдаден на делото. Прекланям се пред сребърните коси, свидетели на нечовешки времена, пред златното сърце, приют за толкова много изстрадали души, пред стоманеният дух неогънал се дори за миг. Благодаря за това наследство, което оставяте на нас младите и всеки разумен човек би следвало да поеме тежкият кръст и да не забравя онова, което не може ничие перо да опише и четка да нарисува!

Мой дълг е като българин, макар и с перо и туш да продължа делото. Нашето поколение не е репресирано, но е осакатено и никой от нас не трябва да допусне онези след нас да бъдат мъртво родени! Те трябва да живеят.

Към писмото прилагам четири карикатури за да продължи борбата в сп. "Борба"

Искрено Ваш Красимир Куртев

Уважаема редакция

През лятото на 1992 година, гост на нашето родно село Каменна Рикса, беше емигрантът Тодор Иванов Рангелов от Бризбан, Австралия. До тогава аз и моите приятели не сме знаели нищо за Националния Фронт и неговата дейност. Смятал съм, че никои не се интересува от поробения български народ, между които съм и аз. Но когато ни разказа за вашата борба, ние всички се уверихме за огромната дейност на Националния Фронт срещу потисниците.

Ваш Боян Йорданов Ставров

Н О В И К Н И Г И

Нашият добър приятел и сътрудник на "Борба" г-нь Здравко Урумъв, прекарал години наред при "усилено строг режим" в комунистическият затвори, е издал в България свои две творби, писани по време на червения терор: "Гнъвът на Боговетъ" и "Духовни очи".

Романът "Гнъвът на Боговетъ" е посветен на Н.В.Царь Борисъ III, който отдаде живота си за възхода на България и на неговия синъ Царь Симеонъ II. Тема на романа е антиболшевишката съпротива в Родината ни. "Духовни очи" е стихосбирка с философско-религиозно съдържание.

Книгите могат да се получават от редакцията на "Борба", цена \$ 5 всяка, или директно от автора Здравко Урумъв, ул. Беласица 29, Хасково 6300



Въ Парижъ, на френски езикъ излъзе книгата на г-нь Тодоръ Пешевъ "Тъ изчезнаха въ тайната". Авторът е участвувал въ анти-комунистическата съпротива отъ 1948 година насамъ и описва съдбата на нашата Родина и борцитъ за свобода въ най-черния периодъ отъ българската история.



Въ България излъзе отъ печатъ книгата "Заклучени слова" отъ г-нь Дянко Марковъ - стихове и разкази, много отъ тяхъ писани въ комунистическият затвори.

Особено трогателна е "Балада за моя баща". Бащата на Дянко, известния адвокатъ въ Пльвевъ и лидеръ на легионеритъ, г-нь Георги Марковъ бѣ убитъ отъ злодеитъ комунисти презъ септември 1944 година.



Теодора Астро подготви за издаване въ Аризона стиховетъ "Златна сватба" посвѣтени "На моитъ родители, на всички българи, чиито животъ бѣше пренесенъ въ жертва на една налудничава утопия". Книгата отразява съдбата на едно българско семейство, чиито животъ е разрушенъ отъ звѣрствата на комунистическия режимъ. Злодеитъ все още оставатъ ненаказани, Запада нехайно бездействува, "Затуля ушитъ си, чуе ли за Нюрнбергъ". Препоръчваме и дветъ книги на нашитъ читатели.

Предъ очитъ на измъчениятъ български народъ, мафията отново си постла кърваочервения килимъ..

Президентътъ на България повтаря на всеослушание думитъ на нѣкогашния престѣпникъ и терористъ Георги Димитровъ: "Фашисти и военнопрестѣпници"

Не се ли повтаря Живковата диктатура на тероръ и убийства!

Какъ изчезна внезапно безъ обяснения охраната на Княгиня Мария Луиза?

Кой избива хората, които се наематъ да изправятъ предъ съдъ номеклатурчицитъ?

Не се ли повтарятъ отново убийствата безъ шумъ и безъ лагери?

Кѣде останаха законитъ, правосъдието и демокрацията?

Докато не се потърси отговорностъ на Желевата мафия и еничаритъ на Дюганъ, никога нѣма да настѣпти Д Е М О К Р А Ц И Я.



Желевъ:

- Я да видим какъ се прави Демокрация?



- Ти Буте, знаеш ли защо така внезапно се спомина турския министър председател Тургутъ Йозалъ ?

- Той наскоро се срещна съ Желю Желевъ и като видя, че нямат разлика съ Тодоръ Живковъ, получи сърдечен удар...

Резултатитъ отъ преброяването въ България

Населението на България, споредъ последното преброяване, е 8,470,000 души, т.е. съ 470,000 по-малко отколкото то е било въ 1985 год. Като турци сж се регистрирали 822,000 души, а като цигани 288,000.

Пенсионеритъ наброяватъ надъ 2 милиона, а женитъ сж съ 146,000 по-малко отъ мъжетъ. Приръстътъ на населението е негативенъ вследствие на "високия" жизненъ уровень, създаденъ отъ комуниститъ.



Редакцията на "Борба" и Управителния Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ благодарятъ на всички наши читатели отъ България и чужбина, които изпратиха честитки послучай Великденъ. На всички пожелаваме скорашно В ъ з к р е с е н и е на истинска свобода и Демокрация въ Родината.



Н.В. Царь Симеонъ II въ Парижъ

По случай деня на Освобождението, на 5 Мартъ т.г. въ Парижъ се е състоялъ концертъ съ участието на български артисти, живеещи въ Франция, организиранъ отъ Френско-Българското Дружество.

На концерта сж присъгтствували Тъхни Величества Царь Симеонъ II и Царица Маргарита. Тъ сж били поздравени отъ президента на дружеството г-жа Франгова и посрещнати съ въодушевление отъ присъгтстващитъ.

Царь Симеонъ е държалъ речъ предъ посетителитъ, посрещната съ бурни овации.

С Ъ О Б Щ Е Н И Я

Ниагара Фалсъ, Канада

Организациите на БНФ в Торонто и Ниагара Фалсъ съвместно с църквата Св. Ив. Рилски уредиха в Ниагара Фалсъ по случай Деня на Храбростта Гергьовденско тържество с молебен и братска трапеза. В памет на загиналите в борба против комунизма и починалите в емиграция наши съидейници, д-ръ Георги Паприковъ, инж. Ангелъ Гъндерски, Нешко Радевъ, д-ръ Борисъ Ганчевъ, д-ръ С. Сяровъ, Иванъ Чортовъ и всички други, бѣ положено вѣнецъ предъ паметника за жертвите на комунизма. Тържеството, при отлично посещение, завърши съ високъ духъ и несломима вѣра въ доброто бъдеще на Родината.

Ню Йоркъ

По инициатива на Българския Националенъ Фронтъ и тази година в Ню Йоркъ бѣ отпразднуванъ Денът на Освобождението – на 7 Мартъ 1993 год. в нашата църква "Св. Св. Кирилъ и Методи" на 50-та улица в Ню Йоркъ.

Заранъта в църквата свещеникъ Василь Стояновъ отслужи молебенъ за случая и произнесе отлично слово. Следъ църковната служба в залата на църквата се състоя тържество. Сервира се народна трапеза съ обилни ястия. Председателът на клона на БНФ в Ню Йоркъ г-нь Емиль Атанасовъ откри тържеството съ кратко слово и даде думата на почетния председател на Б.Н.Ф д-ръ Иванъ Дочевъ, който бѣше главенъ говорителъ. В своето слово той подчерта, че борбата за отстраняване комунизма в България не е завършена и ние ще продължимъ до унищожаването му. Д-ръ Дочевъ прочете прокламация на кмета на гр. Ню Йоркъ г-нь Давидъ Динкинсъ, който обявява, в наша честь, 3 Мартъ за Ден на България в гр. Ню Йоркъ. На тържеството присъгтствува председателът на клона на БНФ в гр. Бъфало г-нь Миро Герговъ, който донесе и прочете прокламацията на кмета на гр. Бъфало г-нь Джеймсъ Грифинъ, който също, в наша честь обявява 3 Мартъ за Ден на България в гр. Бъфало. Председателът на църковното Настоятелство г-нь Нено Петровъ говори за историята на Освобождението ни и героизма отъ опълченците на Шипка.

Следъ това има весела частъ и народна музика. Емиграцията масово взе участие въ тържеството, което завърши съ успѣхъ.

Буфало, Ню Йоркъ

Клонът на БНФ в Буфало, организира на 2 Май 1993 г. Тържествено отпразднуване на Гергьовденъ. Преди обѣдъ се състоя църковна служба в която бѣ почетена паметта на д-ръ Георги Паприковъ, покойния председател на БНФ и инж. Ангелъ Гъндерски, подпр. за Канада. Следъ това бѣ сложена народна трапеза, придружена съ кратка програма на Балканската Танцова Група, родна музика и танци.

Председателът на клона г-нь Миро Герговъ организира това тържество редовно за 34-ти пътъ, тази година подъ мотото "Смъртъ на всѣка тирания – да живѣе свободата!"

Сантъ Петербургъ, Флорида

По случай Великденъ на 18 Априль 1993 клонът на БНФ в Флорида организира общо български пикникъ, откри съ молитва отъ свещ. Димитъръ Давидковъ, който също благослови трапезата.

При задушевна атмосфера, българските емигранти имаха възможность да се опознаятъ, сближатъ и прекаратъ приятенъ день.

Представителът на Б.Н.Ф. за Флорида г-нь Йорданъ Ивановъ апелира къмъ всички да подпомогнатъ материално издаването на сп. "Борба". Пусната бѣ подписка и се събраха 260 долара.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Търсятъ се:

Симеонъ Славовъ Буковъ отъ Пловдивъ пристигналъ преди около 10-15 години. Вѣроятнo живѣе сега в Калифорния.

Христо Андреевъ Лозановъ отъ София, пристигналъ преди около 25 години в Щатите работилъ известно време в Аляска.

Александъръ Георгиевъ отъ Перникъ, пристигналъ преди 3 години в Хартфортъ отъ лагера в Бѣлградъ.

Георги Димитровъ Табаковъ, бившъ поручикъ в Щаба на войската 1943-45 година. Търсиго Йорданъ Атанасовъ, Бразилия.

Умоляваме, който знае нѣщо за горните лица да съобщи на редакцията в Борба.

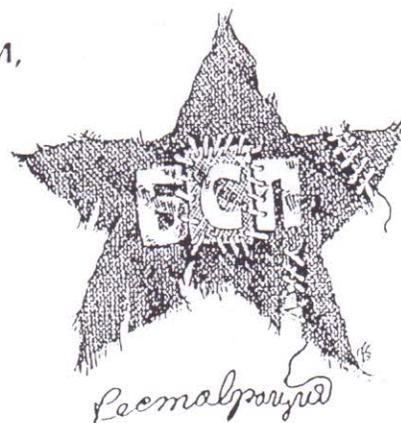
8 хиляди откраднати коли се издирват в страната,

ТРИМА МАСКИРАНИ БАНДИТИ,



правят обир

заловени



с брадва в ръка

**Мафията
щурмува**

Цъли 45 години комунистите вършеха престъпления под закрилата на техните закони, убиваха и ограбваха, рушеха здравия български морал, възпитаваха цигани да малтретират и избиват политическите затворници. Днес резултата е на лице !

Тъ ся крадците

Тъ ся убийците

Тъ държат парите и оръжието !

Вземете им парите, властта и оръжието и престъпленията ще изчезнат.

**ново престъпление
Луканов — на свобода**

обир

**УНИКАЛНА
КРАЖБА**

нелегални



КРАДЦИ ОТМЪКНАЛИ

**бягат от
затвора**

**трима
убити**



карикатурите сж отъ Г. Братановъ

ИЗЪ БЪЛГАРСКАТА ПРЕСА - "Няма история безъ религия и няма, както съм казвалъ, олтаръ безъ обрядъ ! Ако въ своето сърдце направимъ олтаръ и своя духъ - молителъ - тогава въ нашата скиния винаги ще има Свещени завети" - Изъ творбата "История на религиите" на г-нь Ваклушъ Толевъ, нашъ цененъ и уважаванъ приятелъ отъ България.

Най-странната честитка, която ни поднесоха Президентство и парламент за Нова година, беше Правителството на пневмоторакса. Между народа и управлението, между белите дробове и плеврата се вкара доста неубедителна доза въздух за крепко здраве и червени бузи. О, незрими тъжни дни в ползването на непресметнатата смелост!

Казано е: „Когато видите да стои на свято място мерзостта на запустението, тогава ще бъде голяма скръб.“ За гражданската съвест едва ли има по-свято място от социалния дом и трона на държавния суверенитет, а за верующия - от олтара Господен.

Историческата провиденция съвинаги индивидуализира събитията или времето, но неизбежно ясно отразява тенденцията на възбено самосъзнание.

По всичко личи, че някои са кърмени от Капитолската вълчица и имат хъс да основават нов Рим, а други са били съставка от съветските матрьошки и продължават да педират кауза за интербригадирско съжителство.

Не храня никаква илюзия за бъдна отговорност, дори не алузирам, а просто напомням за младотурския преврат, когато напуща упражнена воля и с погазена вяра пред прага на великия диван наши братя пиха тогава шербет на голямата чаршия. Някои са имали злощастие, но не и мъдрост, други хора бяха мъдри в злощастие.

Недостиг на политическа грамотност? Едва ли. Или остатък от слугински живот? Това, от

во липсва?

Липсваше и липсва срам! Срам от нищост, от кървави разпри, срам за неинновидана съвест в държава и църква. И някои не направиха разлика между и така

Пневмоторакс

ДЕМОКРАЦИЯ - Януарий 1993 ВАКЛУШ ТОЛЕВ

една страна, или пък навивет, който нито е извинение, нито прикритие за липса на далиновидност, от друга страна. Никой не чу гласа на Касандра - „Тимео ланаос...“ Напротив, с окуражаваша възхвала се отбеляза лунатичният поход на „мравките“ по „покрива“ на Народното събрание. Съзнителна гениалност в приноса на злощастие, или принудена преданост като отплатата.

От всички за всички преходът е виновен. Прави се политическо доктринерство, но не и народна кауза. Различните формации различно го схващат, а националната ни концепция е историческа памет и обречена съдбовност. Страхът от тази съдбовност пусна в оборот поляриността - добро и зло - и се чу с агонизираща епилептична паяна на уста гнусното и омързяващо слово на Post factum (постфактум).

Само привидно загрижени партийните лидери се питат как-

и остров Итака и гласуваха за един болник - конституцията, т. е. прокрустовото легло на България, и не се завърнаха на своя остров.

Изредиха се съставени и несъставени правителства на прехода; на националното съгласие; на националната отговорност; сега на приватизацията. Както и да го наричат, за мен новото правителство е на пневмоторакса. Задушана се един народ от нишни правителствени въртаци, а не от отсъствие на ценности; задушана се от внушение на беден и неук род, изубежни традиции и балкански феномени. Пошалете светостта му, когато си смените олтарите!

Охтиката е тежка болест, при това заразителна! Пневмотораксът не е лечение, а само грижа, за да не агонизират умиращите, когато ще прекрат своето „Аве Цезар!“...

СКРЪБНИ ВЕСТИ

Съ прискърбие съобщаваме, че на 16 Мартъ 1993 година почина въ Аделаида Австралия нашиятъ добъръ приятелъ - националистъ

Алеко Александровъ Копринковъ

на 84 години, родомъ отъ градъ Свищовъ.

Той емигрира презъ 1945 г. и отъ тогава е членъ на Б.Н.Ф. Опялото се извърши отъ свещеникъ Тодоръ Христовъ Поповъ въ Българската православна църква Света Петка въ присъствието на много почитатели и приятели на покойника.

На 4 Декември се навърши една година отъ смъртта на нашия сънародникъ Любенъ Костовъ Тодоровъ, членъ на Б.Н.Ф. и бившъ председателъ на клона Аделаида. Любо е роденъ въ Пльвень, тамъ завършва училище, следва химия въ Германия, където го заварва 9.9.1944 г. и остава като еми-

грантъ. Презъ 1950 г. емигрира за Австралия - Аделаида и тамъ остава до последния си часъ.

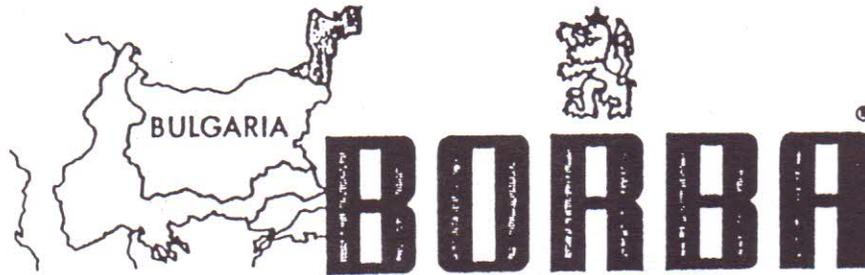
Богъ да ги прости...

Съобщава Тодоръ Хаджиивановъ - Председателъ на Б.Н.Ф. въ Аделаида - Австралия 23. Мартъ 1993 година.

На 1 Априль 1993 г. почина въ Чикаго дългогодишниятъ емигрантъ

Цвътанъ Гавриловъ,

род. 24 Септ. 1910 въ с. Бутово. Краятъ на войната заварва бай Цвътанъ въ Мюнхенъ, Германия, където той ималъ градинка и давалъ подслонъ на много наши сънародници. По-късно емигрира въ Чикаго и взима най-дейно участие въ всички обществени начинания. Бай Цвътанъ ще липсва на всички които го познаваха. Богъ да го прости!



Incorporated in the State of
 New York, November 7, 1958
 Non Profit Organization
 Illinois, 23307, Nov. 16, 1962
 Trade Mark Registration,
 N. Y., 36R-11031 Nov. 20 1967

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

Ф а к т и и р е к а п и т у л а ц и и

Презъ вѣковното отоманско владичество имаше само единъ Диаръ-Бекиръ, където се затваряха борцитѣ за свобода и отъ където се връщаха стотици живи.

Презъ руското робство България бѣ обърната въ единъ затворъ съ повече отъ 60 концентрационни лагери като "Бѣлене", "Ловечъ-Микре", "Башуля", "Росица", "Богдановъ долъ" и десетки други, където оставиха коститѣ си стотици хиляди борци за свобода.



Презъ вѣковното отоманско владичество, освенъ Баши-бозукъ и цигани, НИКОГА не сѣ влизали въ страната редовни турски войски за потушаване на възстания.

Презъ Руското робство навсякъде въ Източния блокъ нахълтваша бронирани съветски армии и жестоко потушаваха народнитѣ възстания.



Презъ вѣковното отоманско владичество България имаше неизчерпаеми ресурси отъ вѣковни гори и пълноводни рѣки, поради турскитѣ закони за изворитѣ и сѣнката. "Алахъ е оставилъ дървото за сѣнка на изморения пѣтникъ да седне на почивка и отъ извора да пие вода". Небесенъ грѣхъ е да отсечешъ дърво, а великъ обичай е да посадишъ дървче, когато ти се роди мъжко дете.

Презъ Руското робство въ Родопитѣ, Рила и цяла България останаха само сухи поляни и дънери. Руснацитѣ опустошиха, изсекоха горитѣ на България и пресушиха рекитѣ.

Благодарение на турското невежество, всички природни богатства останаха скрити подъ Родната земя.

Руснацитѣ изкопаха до основи всички залежи отъ Урания въ Бухово до Панагюрско-то златно съкровище и ги продадоха.



Презъ вѣковното отоманско владичество народа плащаше данъкъ въ размѣръ на една десета частъ (десетѣкъ) отъ приходитѣ или отъ добива.

Презъ руското робство, земя, имотъ и добитѣкъ насилствено бѣ събрано въ трудово-кооперативни стопанства и всички доходи заминаваха презъ моста на дружбата къмъ страната на "освободителитѣ"...



Следъ Освобождението на България въ 1878 г., добри политици начело съ Стефанъ Стамболовъ ясно съзрѣха завоевателнитѣ намерения на руснацитѣ.

Въ 1879 г. билъ избранъ за председателъ на Учредителното Народно събрание екзархъ Антимъ I. На банкетата въ Търново, той смѣло заяви на князь Дондуковъ:

"Вие ни освободихте отъ турцитѣ, но кой ще ни освободи отъ васъ?..."



Поколенията, родени следъ 9 септември 1944 година, останаха слѣпци, които сега проглеждатъ и се мъчатъ да разпознаватъ цвѣтоветѣ! Ние, които гледаме събитията отъвнѣ се стараемъ да имъ помогнемъ съ изнасяне на истината чрезъ сп. "Борба".



Левски съ приятели легионери отъ
Втората Българска Легия - Бѣлградъ, 1867